Biblioteca Centrală Regională Hunedoara-Deva

● În acest număr ● În paginile ● În acest număr ● În paginile ● În acest număr ● În paginile ● În acest

3 5

PARAMETRII RENTABILITĂȚII

VIAȚA DE ORGANIZAȚIE

SPORT

Proletari din toate țările, uniți-vă !

Scînteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

ANUL XXII
SERIA II,
NR. 5476

6 PAGINI
25 BANI

MARȚI
27 DECEMBRIE
1966

CUVÎNTAREA TOVARĂȘULUI NICOLAE CEAUȘESCU

în încheierea lucrărilor Plenarei C.C. al P.C.R. din 21-23 decembrie 1966

Succesele în înfăptuirea planului pe 1966 – bază trainică pentru realizarea marilor obiective economice ale anului viitor

Stimați tovarăși,

Plenara noastră a dezbătut planul și bugetul de stat pe anul 1967, precum și măsurile privind îmbunătățirile funciare, îndeosebi planul de irigații pe 5 ani.

Planul pe anul 1967 prevede un ritm înalt de creștere a producției industriale, în primul rînd a ramurilor hotărîtoare ale industriei: energetică, siderurgie, construcții de mașini, chimie, precum și a industriei ușoare și alimentare.

Volumul producției industriale depășește cu circa 2 miliarde lei prevederile inițiale pentru 1967 din planul cincinal.

Un element caracteristic al planului este dezvoltarea siderurgiei, sporirea ponderei oțelurilor aliate și electrice, precum și diversificarea și dezvoltarea mai rapidă a unor ramuri moderne ale industriei constructoare de mașini: mașinile unelte, electronice și electrotehnice. Aceasta va permite industriei construcțiilor de mașini să participe într-o mai mare măsură la înzestrarea tehnică a economiei naționale. Industria chimică continuă să rămînă și în anul viitor cea mai dinamică ramură a industriei; ea va contribui într-un grad mai mare la chimizarea agriculturii, la lărgirea bazei de materii prime pentru industria noastră.

Planul pe anul 1967 prevede o accentuare a dezvoltării industriei bunurilor de consum, cu deosebire în sectoarele industriei ușoare și a bunurilor de folosință îndelungată. Ritmul de creștere a producției bunurilor de consum va fi de peste 12 la sută față de anul 1966, depășind astfel ritmul general de creștere a industriei pe 1967.

Din materialele prezentate ca și din discuțiile purtate în plenară se evidențiază succesele mari obținute de poporul român în înfăptuirea sarcinilor trasate de Congresul al IX-lea al partidului. Se poate aprecia că în primul an al cincinalului planul de stat în industrie va fi îndeplinit cu succes. Este îmbucurător faptul că se realizează și se depășește producția globală, producția marfă vîndută și încasată, productivitatea muncii, prețul de cost și beneficiul planificat.

Aceasta demonstrează că planul cincinal a fost așezat pe baze reale și corespunde condițiilor și posibilităților economiei noastre, capacităților oamenilor muncii, este o garanție că va fi înfăptuit.

Merită subliniat în mod deosebit faptul că anul acesta industria bunurilor de consum — îndeosebi industria ușoară — a realizat peste plan produse în valoare de aproape un miliard de lei: aceasta exprimă rezultatele eforturilor făcute, indicînd în același timp rezervele importante pe care le avem în acest sector. Punîndu-se accentul pe dezvoltarea în ritm susținut a industriei grele, care a reprezentat, în 1966, 68,3 la sută din totalul producției industriale, am asigurat în acest an un ritm de creștere a industriei bunurilor de consum apropiat de cel al industriei grele. Aceasta arată preocuparea conducerii partidului nostru pentru lichidarea rămînerii în urmă a industriei producătoare de bunuri de larg consum.

Necesitatea dezvoltării într-un ritm mai rapid decît în trecut a producției bunurilor de consum decurge din creșterea continuă a cerințelor populației, precum și din faptul că vreme îndelungată acest sector a fost neglijat. Pe măsura măririi puterii de cumpărare a populației, a ieșit tot mai mult în evidență rămînerea în urmă a acestui sector. Anul acesta a fost necesară luarea unor măsuri de sporire a producției în fiecare trimestru, precum și suplimentarea importului de bunuri de consum. Cu toate acestea trebuie să spunem că pe piață continuă să se simtă lipsa unor bunuri de consum, mai cu seamă dintre cele cu durată îndelungată.

Merită subliniat în mod deosebit faptul că planul producției agricole a fost depășit în 1966 cu 7,2 la sută. S-ar putea spune că anul acesta planul în agricultură n-a fost prea mare și de aceea a putut fi depășit. Dar trebuie avut în vedere că producția agricolă a crescut față de anul 1965 cînd am avut o producție relativ bună cu 11,2 la sută. Acesta este cel mai înalt ritm întîlnit în agricultura țării noastre. Producția de cereale este în acest an cu peste 3 milioane tone mai mare decît producția medie anuală realizată în sesenal. Rezultatele obținute în agricultură se datoresc măsurilor luate pentru îmbunătățirea bazei tehnico-materiale, pentru perfecționarea conducerii agriculturii, cît și activității rodnice depuse de organele agricole, de întreaga noastră țărănime.

Succese însemnate s-au obținut și în celelalte domenii de activitate: în transporturi, construcții, în circulația mărfurilor. A crescut nivelul de viață al oamenilor muncii, au sporit veniturile salariaților și ale țărănimii. S-a îmbunătățit ocrotirea sănătății, s-au dezvoltat învățămîntul, știința și cultura.

O caracteristică importantă a planului pe anul 1966 o constituie realizarea și depășirea prevederilor atît în sfera producției materiale cît și în activitatea social-culturală, în ridicarea nivelului de trai al populației. Aceasta oglindește activitatea intensă desfășurată de organele noastre de partid și de stat, entuziasmul cu care clasa muncitoare, țărănimea, intelectualitatea, oamenii muncii, fără deosebire de naționalitate, înfăptuiesc neabătut politica partidului de desăvîrșire a construcției socialiste în România.

În stadiul actual de dezvoltare a țării noastre este indispensabilă ridicarea calitativă a întregii activități economice

În plenara noastră mai mulți tovarăși s-au referit pe larg la unele aspecte pozitive privind munca pentru îndeplinirea planului pe anul 1966. Totodată au fost relevate, pe drept cuvînt, o serie de lipsuri și neajunsuri în activitatea unor organe economice centrale, în activitatea unor întreprinderi, în munca unor organe de partid.

În legătură cu aceasta doresc să subliniez cîteva probleme care trebuie să stea în continuare în centrul atenției Comitetului Central, a Consiliului de Miniștri, a ministerelor, a tuturor organelor și organizațiilor de partid și de stat.

Am ajuns astăzi la un asemenea stadiu de dezvoltare încît mersul nostru înainte este condiționat de ridicarea calitativă a întregii activități economice. În industrie am obținut an de an un ritm înalt de creștere a volumului producției. Trebuie să trecem acum — paralel cu dezvoltarea în continuare din punct de vedere cantitativ a producției — la o etapă nouă, calitativ superioară, a întregii activități industriale.

Să punem mai mult accentul pe diversificarea producției, pe ridicarea nivelului tehnic al industriei, îndeosebi a industriei constructoare de mașini. O altă cerință esențială este creșterea eficienței economice în toate ramurile industriale și în toate întreprinderile. De asemenea, este necesar să trecem mai hotărît la îmbunătățirea activității de planificare și conducere a economiei naționale.

Dacă nu vom pune în centrul preocupărilor noastre aceste probleme, dacă nu vom acționa cu toată energia pentru rezolvarea lor, se poate ivi o serioasă rămînere în urmă în dezvoltarea industriei, a economiei, cu repercusiuni asupra întregii noastre societăți.

Cu toate succesele incontestabile pe care le-am obținut în industrializarea țării, industria continuă să se afle în urma țărilor avansate. În însăși industria grea, cu deosebire în sectorul construcțiilor de mașini, există disproporții care încep să apară din ce în ce mai evident, creînd greutăți în dezvoltarea întregii economii. Astfel, într-o serie de ramuri ale industriei constructoare de mașini, producem încă în bună măsură partea brută a utilajelor, partea de mecanică fină, de instalații electrice, de mașini-unelte, de automatizare, fiind în mare măsură procurală din import. Această situație se reflectă de altfel și în prețurile pe care le obținem la exportul la mașini-unelte pe tonă, în raport cu alte țări. Noi am realizat în 1964 420 de lire sterline pe tonă, în timp ce, după cum reiese din presa economică internațională, a aceluiași an, Bulgaria realizează 500, Franța 968, R. F. Germană 946, iar Elveția 1 724 de lire. Aceasta ne indică ce sarcini mari mai avem încă pe linia valorificării superioare a metalului, ridicării gradului de tehnicitate a industriei constructoare de mașini. Este semnificativ în aceeași ordine de idei că la mașinile și utilajele electrice exportate am obținut per tonă în 1965, 5 468 de lei valută, în timp ce pentru aceleași utilaje plătim la import 11 579 de lei valută.

Gradul scăzut de dezvoltare și diversificare a construcției noastre de mașini este consecința neglijării îndelungate a unor sectoare importante ale științei și tehnicii moderne. După cum se știe, abia anul acesta am trecut la înființarea unor institute de cercetări menite să contribuie la dezvoltarea domeniilor cheie ale industriei moderne: Institutul de cercetări electronice; Institutul de cercetări și proiectări pentru automobile și tractoare; Institutul de cercetări și proiectări pentru mașini-unelte și agregate; Institutul de cercetări și proiectări pentru mașini de ridicat și transportat; Institutul de cercetări și proiectări navale; Centrul de cercetări și proiectări pentru cazane; Centrul de cercetări și proiectări pentru utilaj chimic. Trebuie să spunem că în alte țări institute de acest fel funcționează de mulți ani.

După Congresul al IX-lea, cînd s-a analizat mai amănunțit situația din sectoarele amintite, am elaborat planuri speciale de măsuri menite să asigure lichidarea acestor rămîneri în urmă.

Pe drept cuvînt, se poate pune întrebarea: de ce ne aflăm în acest stadiu? O primă explicație este aceea că noi am pornit de la un nivel de dezvoltare scăzut, în comparație cu țările mai avansate. Această explicație este însă numai în parte valabilă astăzi. Nu trebuie să uităm că am parcurs 18 ani de economie planificată. Noi am subliniat întotdeauna că în centrul politicii noastre economice stă dezvoltarea industriei grele, îndeosebi a industriei constructoare de mașini. Faptele arată însă că, cu toate

(Continuare în pag. a II-a)

Combinatul siderurgic Galați. La cabina de comandă a laminorului de tablă groasă.

DESCHIDEREA SESIUNII MARII ADUNĂRI NAȚIONALE

În timpul lucrărilor sesiunii Marii Adunări Naționale

Foto: I. CUCU

Luni dimineața, la Palatul Marii Adunări Naționale s-au deschis lucrările celei de-a VI-a sesiuni a Marii Adunări Naționale a Republicii Socialiste România — în cea de-a V-a legislatură a sa.

Ora 10. Deputații și invitații au întîmpinat cu îndelungi aplauze pe conducătorii de partid și de stat la intrarea în sala de ședințe.

În loja din dreapta au luat loc tovarășii Nicolae Ceaușescu, Chivu Stoica, Ion Gheorghe Maurer, Gheorghe Apostol, Alexandru Bîrlădeanu, Emil Bodnaraș, Alexandru Drăghici, Paul Niculescu-Mizil, Ilie Verdeț, Maxim Berghianu, Petre Borilă, Constantin Drăgan, Alexandru Moghioroș, Gheorghe Rădulescu, Leonte Răutu, Vasile Vîlcu.

În loja din stînga se aflau membrii Consiliului de Stat.

La lucrările sesiunii asistă numeroși invitați — membri ai C.C. al P.C.R., ai guvernului, conducători de instituții centrale și organizații obștești, oameni de știință și cultură, generali și ofițeri superiori, reprezentanți ai oamenilor muncii din întreprinderi și instituții bucureștene, ziariști români și corespondenți ai presei străine.

Sînt prezenți șefii misiunilor diplomatice acreditați în țara noastră.

Lucrările sesiunii au fost deschise de președintele Marii Adunări Naționale, Ștefan Voitec.

Cei prezenți au păstrat un moment de reculegere în memoria deputatului Leontin Sălăjan.

Deputații au votat în unanimitate ordinea de zi, care cuprinde:

1. — Verificarea legalității alegerii deputaților în locurile vacante din circumscripțiile electorale nr. 15 Ocna Șugatag, regiunea Maramureș, nr. 10 Tei, orașul București, nr 1 Oradea-nord, regiunea Crișana.

2. — Proiectul de lege pentru adoptarea planului de stat al economiei naționale pe anul 1967.

3. — Proiectul de lege pentru adoptarea bugetului de stat pe anul 1967.

4. — Proiectul de lege privind pensiile de asigurării sociale de stat și pensia suplimentară.

5. — Proiectul de lege cu privire la alegerea deputaților în Marea Adunare Națională și în sfaturile populare.

6. — Proiectele de legi pentru aprobarea decretelor cu putere de lege emise de către Consiliul de Stat de la ultima sesiune a Marii Adunări Naționale.

7. — Modificări în componența unor comisii permanente ale Marii Adunări Naționale.

La primul punct al ordinei de zi, deputatul Demostene Botez, președintele comisiei de validare, a prezentat raportul comisiei.

Marea Adunare Națională a validat cu unanimitate de voturi mandatul deputatului Valer Gabrian, ales în circumscripția electorală nr. 15 Ocna Șugatag, regiunea Maramureș, mandatul deputatului Miron Nicolescu, ales în circumscripția electorală nr. 10 Tei, orașul București, și mandatul deputatului Pompiliu Macovei, ales în circumscripția electorală nr. 1 Oradea-nord, regiunea Crișana.

Trecîndu-se la punctul doi al ordinei de zi, deputatul Maxim Berghianu, președintele Comitetului de Stat al Planificării, a prezentat expunerea la proiectul de lege pentru adoptarea planului de stat al economiei naționale pe anul 1967.

În continuare, deputatul Aurel Vijoli, ministrul finanțelor, a prezentat expunerea la proiectul de lege pentru adoptarea bugetului de stat pe anul 1967.

După închiderea ședinței de dimineață, s-au întrunit în ședințe de lucru comisiile permanente ale Marii Adunări Naționale.

Lucrările sesiunii continuă.

(Agerpres)

În Editura politică a apărut:

Nicolae Ceaușescu Cuvîntare la Plenara C.C. al P.C.R. din 21-23 decembrie 1966

Broșura a fost tipărită într-un tiraj de masă.

AU ÎNDEPLINIT PLANUL ANUAL

● Ministerul Economiei Forestiere

MINISTERUL ECONOMIEI FORESTIERE a îndeplinit cu 5 zile mai devreme planul anual la producția globală și marfă. La producția marfă vîndută și încasată sarcina de plan a fost depășită cu circa 50 000 000 lei, îndeosebi la livrările de marfă pentru populație: mobilă, materiale de construcții, lemn de foc, cherestea etc.

Valoarea producției realizată în cursul anului de întreprinderile din această ramură depășește cu 1 100 000 000 lei pe cea din anul trecut. Sporuri importante de producție au fost obținute la cherestea, peste 400 000 mc., la placaj, circa 13 000 mc. la plăci aglomerate și fibrolemnoase, la mobilă. S-a îmbunătățit calitatea produselor la numeroase sortimente cum sînt: cherestea de fag, placaje, furnire, plăci aglomerate și fibro-lemnoase și altele. Prin organizarea mai bună a producției și a muncii, prin introducerea tehnicii noi în procesele de fabricație și prin extinderea mecanizării lucrărilor în exploatările forestiere, productivitatea muncii a crescut cu 7 la sută în comparație cu nivelul realizat în anul trecut. În acest an s-a continuat activitatea de împăduriri, executîndu-se plantații pe o suprafață de circa 5 500 ha, în principal cu specii valoroase, repede crescătoare și de mare productivitate. În vederea gospodăririi raționale a fondului forestier și a valorificării superioare a masei lemnoase a fost extinsă rețeaua de drumuri forestiere cu aproape 1 800 km.

● Regiunea Brașov

Planul anual de producție pe ANSAMBLUL REGIUNII BRAȘOV a fost îndeplinit înainte de timpul stabilit. Pînă la sfîrșitul anului se prevede realizarea unei producții suplimentare în valoare de circa 450 milioane lei. Un calcul arată, de asemenea, că de la începutul anului și pînă acum s-au realizat economii suplimentare la prețul de cost în valoare de circa 100 milioane lei.

(Agerpres)

CUVÎNTAREA TOVARĂŞULUI NICOLAE CEAUŞESCU

(Urmare din pag. I)

realizările obținute, în practică n-am asigurat realizarea acestui obiectiv în pas cu cerințele tehnicii contemporane. De aceea este necesar să ne oprim cu toată atenția asupra acestei chestiuni.

În anul 1967, ca și în anii următori, va trebui să depunem eforturi mari pentru a lichida rămînerile în urmă existente în domeniul siderurgiei — îndeosebi în ce privește producția de oțeluri speciale pentru care în cursul acestui an s-a întocmit un plan special de măsuri — și al construcțiilor de mașini. Numai astfel vom putea asigura modernizarea economiei noastre, apropierea ei de economia țărilor avansate.

În acest scop va trebui să facem mai mult decît ne-am propus la Congres, să mobilizăm toate forțele pentru ca pînă în 1970 să creăm o bază trainică pentru dezvoltarea acestor ramuri. Dacă nu vom reuși să facem acest lucru în cursul cincinalului, în anii următori vor apare greutăți care se vor resimți puternic în dezvoltarea societății. Să nu uităm că toate țările, atît socialiste cît și capitaliste, fac în prezent eforturi mari pentru dezvoltarea și modernizarea industriei, a întregii economii.

După cum ați putut constata din studierea planului, acordăm o mare atenție dezvoltării proporționale a tuturor ramurilor economiei naționale. În acest cadru va trebui să acordăm în anii următori o atenție sporită industriei bunurilor de consum. Deși în planul pe 1967 se prevăd cifre de creștere superioare celor stabilite de Congresul al IX-lea, industria bunurilor de consum va continua să rămînă încă în urma cerințelor oamenilor muncii. Aceasta este realitatea. Ea este consecința faptului că în trecut nu s-a acordat atenția cuvenită industriei ușoare și alimentare.

Fără îndoială, a fost just că ne-am preocupat îndeosebi de industria grea, dar prioritatea acesteia nu trebuie să însemne neglijarea, subaprecierea producției bunurilor de consum. Să nu uităm că, pînă la urmă, întreaga activitate de producție a societății este destinată omului, satisfacerii cerințelor crescinde ale populației. Despre lucrul acesta s-a vorbit destul de mult; este necesar să acționăm cu fermitate pentru realizarea acestui deziderat esențial al politicii partidului nostru.

Va fi necesar ca în anii următori să găsim rezerve, mijloace materiale suplimentare pentru a asigura o dezvoltare mai accentuată, superioară prevederilor planului cincinal, a industriei bunurilor de consum. Avem datoria de a face totul pentru satisfacerea cerințelor multilaterale în continuă creștere ale întregului nostru popor.

O altă problemă despre care s-a vorbit în plenară și asupra căreia vreau să mă opresc, este problema eficienței economiei noastre naționale.

Desigur, noi am obținut în acest domeniu rezultate bune, activitatea economică s-a soldat an de an cu beneficii tot mai mari, au crescut acumulările socialiste, ceea ce a asigurat mijloace atît pentru dezvoltarea în ritm înalt a economiei cît și pentru ridicarea nivelului de trai al populației. Cu toate acestea nu putem trece cu vederea existența unor stări de lucruri negative care se mai manifestă în acest domeniu.

Aș dori în primul rînd să mă refer la cheltuielile mari de producție din întreprinderile noastre în raport cu situația din țările mai avansate.

La noi, în ansamblul economiei cheltuielile materiale de producție reprezintă 58 la sută, iar în industrie circa 63 la sută din valoarea producției globale, în timp ce, după cum arată datele oficiale ale organizațiilor internaționale și ale publicațiilor de specialitate, în țări cu o economie dezvoltată proporția cheltuielilor materiale de producție în economie se ridică la 30—35 la sută. Această situație are repercusiuni directe asupra volumului venitului național total și pe cap de locuitor. Proporția exagerată a cheltuielilor de producție în țara noastră conduce la diminuarea acumulărilor socialiste, influențează negativ asupra reproducției socialiste lărgite asupra creșterii nivelului de trai al populației, asupra dezvoltării întregii societăți. Iată de ce ridicarea eficienței economice a producției trebuie să stea în centrul preocupărilor noastre, de ce trebuie să analizăm cu toată răspunderea cauzele cheltuielilor mari de producție, să găsim căile pentru diminuarea lor.

Așa cum am mai arătat, cheltuielile mari de producție decurg și din faptul că noi asigurăm încă un grad scăzut de prelucrare tehnică a materiei prime. Prelucrarea brută a metalului și a materialelor face ca valoarea nou creată să fie mai mică în raport cu cea înmagazinată în produsele fabricate în alte țări.

Fără diversificarea și îmbunătățirea tehnică a producției nu vom putea depăși această situație. România are în general o producție de metal redusă: ea nu va putea fi dezvoltată prea mult nici în perspectivă. De aceea îmbunătățirea calității oțelurilor, dezvoltarea mai accentuată a mecanicii fine, a industriei de mașini-unelte, electrotehnice și electronice, a tuturor ramurilor care asigură valorificarea superioară a materiei prime și materialelor, sînt hotărîtoare pentru progresul economiei noastre. A obține din aceeași cantitate de materie primă și materiale o valoare de cîteva ori mai mare, aceasta este una din problemele esențiale de care depinde creșterea eficienței economiei noastre.

Mulți tovarăși s-au referit la consumurile mari de materiale care se înregistrează în unele întreprinderi. Desigur, fabricăm și produse la nivel mondial atît din punct de vedere al tehnicității, cît și al consumului de metal cum sînt de pildă, locomotiva Diesel, tractorul de 65 CP și altele. În același timp la o serie de produse, consumul de materiale și în primul rînd de metal este mult mai ridicat decît în țările avansate. Avem încă rezerve interne mari pentru reducerea consumului specific și îmbunătățirea performanțelor tehnice ale mașinilor, utilajelor și instalațiilor.

Este necesar să subliniem că gradul ridicat al consumului de metal este și rezultatul orientării din trecut spre folosirea exagerată a metalului în construcțiile industriale. La noi s-a încercat să se copieze în mod mecanic starea de lucruri din Statele Unite ale Americii unde există o producție mare de metal pe cap de locuitor și unde oțelăriile, datorită greutăților de desfacere, nu lucrează întotdeauna la întreaga capacitate.

În industria noastră de construcții se consumă mari cantități de fier-beton, și, din păcate, aceste cantități creso de la an la an. După cum ați auzit ieri aici din cuvîntul tovarășului Petre Ionescu, datorită măsurilor luate de C.S.C.A.S., la Constanța, la unele construcții, s-a ajuns în doi ani la o creștere de 8 ori a consumului de metal. Deși în ultimul timp problema reducerii consumului de metal a constituit o preocupare permanentă a conducerii partidului tovarășii de la C.S.C.A.S. și C.S.P. care se ocupă de această problemă ca și tovarășii care îndrumă aceste sectoare n-au sesizat fenomenul, n-au intervenit pentru soluționarea acestei probleme.

Este necesar să exercităm un control mai temeinic asupra tuturor consumurilor de metal, să luăm măsuri energice pentru reducerea substanțială a consumului de metal în construcții, pentru combaterea grandomaniei, a tendințelor spre gigantomanie. Trebuie asigurate proiecte care să prevadă soluții de diminuare a consumurilor specifice de metal, revenindu-se asupra orientării care punea accentul pe construcțiile metalice.

Aplicarea cu hotărîre a măsurilor de economisire a consumului de metal va contribui la sporirea stocurilor de oțel despre care, pe bună dreptate, s-a vorbit aci.

Sînt tovarăși care lucrează în domeniul economic care încearcă să justifice și chiar să teoretizeze necesitatea cheltuielilor mari de producție. După acești tovarăși s-ar părea că este normal ca în socialism să se producă cu cheltuieli mari și venituri mici. Ei probează cu date statistice că și în alte țări socialiste există situații similare. Faptul că și alte țări au cheltuieli mari de producție nu poate să justifice deficiențele din propria noastră economie. Este necesar, tovarăși, să privim realitatea în față, deschis, să nu o ignorăm așa cum s-a procedat uneori în trecut, pentru că trebuie să știm exact ce avem de făcut ca să îmbunătățim activitatea noastră economică. Putem să vorbim despre superioritatea economică a socialismului asupra capitalismului, însă atîta timp cît unele țări capitaliste avansate vor produce mai ieftin și la un nivel tehnic mai ridicat, noi nu vom putea dovedi această superioritate. Marx și Lenin, după cum știți, condiționau făurirea noii societăți de capacitatea economiei socialiste de a-și dovedi în practică superioritatea față de economia capitalistă. Pentru a atinge acest deziderat este necesar să acționăm ferm, să depășim stadiul la care ne găsim în prezent. Numai astfel vom crea baza pentru desăvîrșirea construcției socialismului, vom crea condiții pentru edificarea comunismului în România.

Ar fi mai bine ca organele de sinteză economică și în general economiștii noștri, institutele de științe economice, să analizeze serios cauzele stărilor de lucruri negative, să contribuie la elaborarea măsurilor și căilor celor mai corespunzătoare pentru lichidarea lor. Trebuie înțeles că numai asigurînd reducerea cheltuielilor de producție, creșterea într-un ritm mai rapid a eficienței economiei noastre, vom putea obține sporirea venitului național, dezvoltarea acumulărilor socialiste, ridicarea nivelului de trai al poporului.

Un fenomen negativ în economia noastră îl constituie și ponderea mare a rebuturilor la o serie de produse. Lichidarea rebuturilor trebuie să fie o preocupare permanentă a tuturor întreprinderilor. Se impune lichidarea practicii de a se prevedea rebuturile în plan — formă de iroșire oficială a materiei prime. Cei care provoacă pagube în producție trebuie să poarte răspunderea materială a acelor lor, să resimtă consecințele. Nu i se poate cere economiei naționale să suporte efectele neprincepeții, neglijenței sau ale slabei calificări. Este necesar să se acționeze cu hotărîre în întreaga industrie pentru închiderea surselor de rebut, pentru eliminarea tuturor cheltuielilor neproductive. Consider că pentru partidul nostru, partid de avangardă al clasei muncitoare, al întregului popor, grija față de om înseamnă grija pentru o economie sănătoasă, rentabilă. A admite grave stări de lucruri negative sub pretextul grijii față de om, înseamnă în ultimă instanță demagogie socială.

Un aspect deosebit de serios al economiei noastre îl constituie existența pierderilor planificate. După cum ați văzut din raportul la buget, în 1966 s-au înregistrat pierderi de peste 4 miliarde lei, iar în 1967 se prevăd pierderi de 3,4 miliarde lei. Economia noastră pierde anual la peste 1 000 de tipuri de produse. Un număr însemnat de întreprinderi vor lucra și în anul viitor cu pierderi planificate.

Problema pierderilor planificate trebuie să preocupe toate organele noastre economice și de partid. Este timpul să lichidăm această anomalie, această gravă manifestare de înapoiere economică. Nici o economie nu-și poate permite să organizeze o producție cu deficit, să finanțeze unele întreprinderi pe seama altora. În economia capitalistă o asemenea producție duce automat la faliment. Este oare normal ca în socialism să se tolereze un asemenea fenomen nesănătos? E adevărat, la noi întreprinderea care lucrează cu pierdere nu dă faliment, dar ea lovește în interesele întregii economii, în interesele întregului popor. Noi avem ramuri care an de an cheltuiesc mai multi decît produc, a căror producție nu acoperă cheltuielile și care sînt subventionate din bugetul statului, din plus-produsul realizat de întreprinderile cu activitate bună.

Desigur, cauzele sînt multiple. Ele se concretizează îndeosebi în cheltuielile de producție ridicate, în lipsuri în organizarea activității întreprinderilor respective. În legătură cu aceasta se ridică și problema unei mai bune așezări a prețurilor, care va trebui, de asemenea, să fie rezolvată.

Lucrul cel mai de neînțeles este însă atitudinea conducătorilor acestor întreprinderi, a organizațiilor de partid, și fie-mi permis să spun, și a ministrilor de resort, care se împacă cu această stare de lucruri, ba, mai mult chiar, încearcă de ani de zile să o justifice.

La ședința Comitetului Executiv în care s-a discutat planul pe 1967 s-a trasat sarcina ca încă în prima jumătate a anului să fie analizată situația în toate întreprinderile care lucrează cu pierderi și să se întocmească planuri de măsuri cu termene pentru transformarea lor în întreprinderi rentabile, capabile să-și acopere nu numai cheltuielile de producție, dar să asigure beneficii pentru a contribui la dezvoltarea economiei.

Mulți tovarăși au subliniat pe bună dreptate neajunsurile care mai dăinuie în organizarea producției și a muncii. Trebuie să spunem că în multe întreprinderi aceste probleme nu constituie o preocupare permanentă pentru conducerea economică și pentru organele și organizațiile de partid. Această problemă a fost ridicată îndeosebi de tovarășii care lucrează în regiuni. Mai puțin s-au referit la ea miniștrii, adică tocmai cei care au răspunderea semnificată de a acționa pentru perfecționarea activității în întreprinderi.

Unii tovarăși au arătat în discuții că în multe întreprinderi consumul de forță de muncă este prea mare în raport cu alte țări. Această situație este agravată și de numărul destul de ridicat al lucrătorilor neproductivi. Din această cauză, productivitatea muncii este în țara noastră cu mult sub cea obținută în țările avansate. După statisticile internaționale, productivitatea muncii în România este de 2—3 ori mai mică decît în Italia, Franța și Germania occidentală.

Aceste date conturează clar ce rezerve mari există în economia noastră în domeniul productivității muncii. În ultimii ani am înzestrat economia cu utilaje moderne de înaltă productivitate, dar nu peste tot acestea lucrează la capacitatea proiectată, nu s-au introdus norme corespunzătoare pentru folosirea lor, nu se obține productivitatea realizată în străinătate cu mașini și utilaje similare.

Față de cei care nu-și găsesc justificare în muncă nu se adoptă totdeauna o atitudine justă. Chiar acolo unde s-au luat unele măsuri, destul de timide de altfel, ele nu au fost primite cu prea multă înțelegere. Putem transforma oare întreprinderile în instituții de asistență socială? Pentru aceasta în statul nostru există instituții create special. Întreprinderea trebuie să fie astfel organizată, încît producția și munca să corespundă nivelului mondial, să asigure fiecărui muncitor posibilitatea ca în timpul legal de lucru să-și valorifice pe deplin capacitatea, corespunzător condițiilor tehnice existente. Dacă nu vom face acest lucru, nu vom reuși să accelerăm progresul economiei noastre. Trebuie să acționăm cu fermitate în vederea aplicării hotărîrilor Congresului al IX-lea și ale plenarelor Comitetului Central cu privire la lichidarea risipei de forță de muncă, la îmbunătățirea organizării producției și a muncii.

Este necesar să înțelegem că problema creșterii productivității muncii sociale constituie una din laturile fundamentale ale modernizării și perfecționării întregii economii. Organele și organizațiile de stat, economice și de partid trebuie să treacă la aplicarea strictă a indicațiilor date de conducerea partidului cu ocazia elaborării planului cincinal. Toate instalațiile și mașinile introduse în producție să realizeze normele existente pentru instalații similare pe plan mondial.

Apreciind situația de ansamblu a productivității muncii sociale în economia noastră, trebuie să ținem seama și de faptul că mai mult de jumătate din populația activă — mă refer la țărănime — nu lucrează decît o treime din timpul de lucru normal. Aceasta are repercusiuni asupra productivității sociale în general. Trebuie să stabilim măsuri care să asigure creșterea productivității muncii în întreprinderile și unitățile economice și totodată, în raport cu posibilitățile economiei noastre, atragerea în producție a întregii populații, ridicarea gradului de folosire a forței de muncă pe plan național.

Agricultura poate aduce o contribuție mai mare la creșterea venitului național

Tovarăși,

Agricultura, după cum ați văzut din materialele prezentate, ca și din expunerea tovarășului Nicolae Giosan, îi revin, de asemenea, sarcini deosebit de mari în anul 1967 și în anii următori. Există mari posibilități și rezerve de a obține o producție agricolă superioară celei planificate.

Avem convingerea că agricultura noastră poate aduce o contribuție mult mai mare la creșterea venitului național, la acumulările socialiste. Realizările din acest an sînt o dovadă elocventă în această privință. Agricultura este ramura care, dacă-i acordăm atenția necesară, ne poate răsplăti eforturile din plin.

Deși din raportul la buget reiese că unele produse agricole nu sînt rentabile la export, realitatea este că produsele agricole aduc venituri mari, mai mari decît unele produse industriale, deoarece în agricultură cheltuielile materiale sînt mult mai scăzute decît în industrie. Investițiile făcute pentru dezvoltarea agriculturii sînt recuperate într-un timp foarte scurt, iar produsele agroalimentare au o desfacere asigurată pe piața mondială.

Statisticienii O.N.U. prevăd că deficitul de produse agroalimentare pe plan mondial va crește în anii următori. Dezvoltînd producția agricolă, aceasta va putea contribui în măsură sporită la creșterea venitului național, la dezvoltarea economiei. Iată de ce au fost atît de dăunătoare greșelile făcute în trecut prin neglijarea dezvoltării bazei tehnico-materiale a agriculturii.

După cum se cunoaște țara noastră dispune de condiții naturale de climă și sol favorabile pentru dezvoltarea multilaterală a producției agricole. Dar o parte însemnată a suprafeței agricole este supusă eroziunii. Cu toate acestea s-a făcut foarte puțin pentru stăvilirea procesului de degradare a pămîntului, pentru îmbunătățirea fertilității solului, pentru sporirea capacității sale de producție. Dimpotrivă, o serie de lucrări de îmbunătățiri funciare executate în trecut, așa s-a ilustrat situația din Banat și Crișana, au fost neglijate și s-au degradat. Cu toate că în planul general se prevăzuse amenajarea unei suprafețe de 800 000 ha pentru irigații, majorată apoi la 1 milion ha, din acestea nu s-au realizat decît circa 70 000 hectare. Nu s-a înfăptuit, de asemenea, programul de chimizare și de mecanizare a agriculturii. Făcînd abstracție de transportul mari de mașinile de semănat și alte cîteva mașini agricole, prevederile privind producția pentru mecanizarea agriculturii nu s-au înfăptuit. Schimbarea repetată a tipurilor de mașini, scoterea din producție a mașinilor existente, a contribuit la dezorganizarea activității de producție pentru nevoile mecanizării agriculturii. Astfel, cînd s-a introdus în producție tractorul de 65 C.P. s-a oprit în mod nejustificat fabricarea celui de 45 C.P., ceea ce a produs greutăți.

În același timp au circulat tot felul de teorii despre neprinceperea țăranimii de a folosi îngrășămintele și celelalte substanțe chimice, despre faptul că neavînd experiență în irigații vom degrada și diminua fertilitatea solului.

Unele lipsuri cu care ne înfruntăm astăzi în producția agricolă se datorese și unor concepții greșite după care statul nu trebuia să facă investiții pentru întreaga agricultură, ci numai pentru cultura proprietate de stat. Efectul acestor păreri și concepții greșite a fost rămînerea în urmă în dezvoltarea bazei tehnico-materiale a agriculturii, neglijarea lucrărilor de îmbunătățiri funciare, menținerea la un nivel scăzut a contribuției agriculturii la dezvoltarea economiei naționale.

Am examinat aceste cîteva neajunsuri manifestate în decursul anilor în industrie și agricultură pentru a putea trage învățăminte, pentru a înțelege că în construcția socialismului, în conducerea economiei planificate, trebuie exclusă cu desăvîrșire arbitrariul și subiectivismul, că în elaborarea întregii noastre politici economice trebuie să pornim de la studierea temeinică a realităților și a condițiilor concrete. Partidul nostru poartă răspunderea dezvoltării întregii economii naționale a fiecărui sector, fie că e de stat, cooperatist sau particular. Nu poate exista aici o ramură de activitate economică și socială care să rămînă în afara sprijinului, îndrumării și conducerii partidului și statului nostru socialist.

Cu toate succesele obținute pe linia unei agriculturi intensive, se manifestă încă serioase neajunsuri în folosirea rațională a pămîntului. În fiecare an atît în gospodăriile de stat cît și în cooperativele agricole de producție rămîn suprafețe necultivate, care lipsesc economia națională de importante cantități de produse agricole. În scopul utilizării mai raționale a fondului funciar, trebuie continuată acțiunea de zonare a culturilor în funcție de condițiile pedoclimatice, urmărindu-se amplasarea fiecărei culturi pe terenul cel mai favorabil.

Una din sarcinile principale ale Consiliului Superior al Agriculturii și Uniunii Naționale a Cooperativelor Agricole de Producție este studierea și adoptarea măsurilor care să permită valorificarea cît mai deplină a rezervelor de care dispune agricultura noastră. Organele agricole, specialiștii din unitățile de producție trebuie să asigure aplicarea consecventă a întregului complex de măsuri agrotehnice, recomandat de știința și de practica înaintată. Este necesar să se acorde o mai mare atenție folosirii raționale a îngrășămintelor chimice, asigurării densității corespunzătoare a plantelor, aceasta constituind una din rezervele importante de sporire a producției la hectar. Trebuie luate măsuri de producere a semințelor din soiuri valoroase, de mare productivitate la toate culturile folosind în această privință experiența noastră cît și experiența altor țări.

În domeniul zootehniei — ramură căreia îi acordăm o importanță deosebită în cadrul eforturilor de modernizare a agriculturii — trebuie urmărită cu și mai multă perseverență creșterea numărului de animale, a productivității lor, îmbunătățirea raselor, sporirea greutății animalelor, reducerea mortalității.

Un factor important în dezvoltarea creșterii animalelor și în sporirea producției animaliere îl constituie asigurarea unei furajări raționale și economice. Într-o perioadă scurtă trebuie elaborat un program de perspectivă privind producția de furaje combinate pentru a asigura satisfacerea nevoilor atît în gospodăriile agricole de stat cît și în cooperativele agricole. Este necesar să se studieze oportunitatea preluării de către Consiliul Superior al Agriculturii a fondurilor de investiții pentru crearea întreprinderilor de furaje prevăzute în plan și a conducerii acestora.

Gospodăriile agricole de stat au fost dotate în ultimii ani cu tehnică modernă, au primit îngrășăminte chimice în cantități sporite, precum și investiții pentru construcția de complexe în vederea creșterii industriale a animalelor. Desigur, producția vegetală și animală în gospodăriile de stat a crescut, a sporit contribuția lor la fondul central al statului. Cu toate acestea, rezultatele obținute nu sînt la nivelul eforturilor pe care le-am făcut. Ca și în anii trecuți, în anul care vine un număr important de gospodării de stat vor lucra cu pierderi planificate. Situația economică a acestor gospodării, ca și activitatea în ansamblu a gospodăriilor de stat va trebui analizată temeinic, ținîndu-se seama de stadiul actual și de perspectivă al dotărilor tehnice, prevăzîndu-se măsuri care să asigure îmbunătățirea radicală a întregii lor activități. Trebuie să se simplifice activitatea administrativă care ocupă o mare parte din munca inginerilor și specialiștilor. Se cere acestora, inclusiv directorului, de a lua parte activă la procesul de producție, de a asigura producții mari la prețuri mici. Așa vom merge pe calea rentabilizării gospodăriilor de stat.

Există, de asemenea, un număr însemnat de cooperative agricole slab dezvoltate, mai ales în zonele de deal. Uniunea Națională a Cooperativelor Agricole, Consiliul Superior al Agriculturii, cu sprijinul altor organe centrale, au analizat situația economică a acestora. Se cere acum să se stabilească un plan de măsuri în fiecare cooperativă în parte, care să ducă la creșterea producției, dezvoltarea avutului obștesc, la sporirea veniturilor cooperatorilor. Doar și în aceste zone, țărănimea a făcut agricultură, și cu rezultate bune. Într-o serie de comune de deal există un nivel de viață — exprimat și în situația locuințelor — superior celui din unele comune de șes. Nu condițiile naturale împiedică buna funcționare a acestor cooperative, ci lipsurile în organizarea și îndrumarea lor spre ramuri care pot asigura o producție ridicată și venituri mari.

Plenara a dezbătut măsurile cu privire la lucrările de îmbunătățiri funciare prevăzute în cincinal. Realizarea acestor prevederi are o deosebită importanță pentru ridicarea potențialului de producție a solurilor din țara noastră, pentru sporirea producției agricole. Consiliul Superior al Agriculturii, Uniunea Națională a Cooperativelor Agricole de Producție trebuie să asigure realizarea la termenele stabilite, a tuturor lucrărilor de îndiguire, desecare, combatere a eroziunii și, mai ales, de irigații, să realizeze lucrări de investiții cu cheltuieli cît mai reduse, de bună calitate și ușor de exploatat, să sprijine cooperativele agricole în vederea amenajării prin mijloace proprii a unor suprafețe cît mai mari pentru irigații. Unii tovarăși de la Crișana, Maramureș, Banat, Suceava și din alte părți, au cerut să se aloce noi fonduri pentru ameliorarea solului. Trebuie să înțelegem, tovarăși, că mai mult decît am prevăzut în plan nu putem acorda deocamdată. Trebuie să realizăm bine ceea ce s-a prevăzut. Dacă spre sfîrșitul cincinalului vor apare noi posibilități, noi mijloace, vom analiza și vom hotărî la timpul potrivit. Nu putem rezolva într-un cincinal ce n-a făcut burghezia în întreaga ei existență și ce n-am făcut noi înșine în peste 20 de ani. Considerăm că ceea ce am planificat constituie un început bun; în cincinalul următor vom asigura o îmbunătățire radicală în acest domeniu. În același timp, trebuie să avem grijă ca toate lucrările să-și găsească valorificarea deplină, aplicîndu-se măsurile agrotehnice cele mai corespunzătoare pentru obținerea unor producții agricole mari, constante. Or, anul acesta, din terenurile pregătite pentru irigații au rămas cîteva zeci de mii de hectare nefolosite. Vina o poartă atît Ministerul Industriei Construcțiilor de Mașini, care nu a livrat la timp unele utilaje prevăzute, cît și gospodăriile de stat și cooperativele agricole de producție, care n-au luat măsurile ce se impuneau nici chiar atunci cînd au dispus de utilajele necesare. De pe aceste terenuri trebuie să obținem, în cea mai mare parte, cîte două culturi pe an. Aceasta este, de altfel, singura cale de sporire a suprafeței noastre agricole.

Ministerele care produc utilaje și materiale pentru lucrările de îmbunătățiri funciare trebuie să asigure livrarea lor la timp. Comitetele regionale de partid trebuie să se preocupe îndeaproape de executarea în bune condiții a tuturor lucrărilor de îmbunătățiri funciare de pe cuprinsul regiunii respective.

Sarcinile organelor economice, de partid și de stat pentru realizarea planului de investiții

Tovarăși,

În materialul prezentat, ca și în dezbaterile din plenară, s-au subliniat pe larg sarcinile mari ce ne revin în 1967 în domeniul investițiilor.

Planul de investiții este în 1967 cu aproape 8 miliarde mai mare decît în 1966; realizarea lui ridică, după cum ați văzut, răspunderi deosebite în fața tuturor ministerelor, tuturor organizațiilor economice și de construcții, în fața tuturor organelor și organizațiilor de partid.

Intrăm în anul 1967 cu o restanță de circa 2 miliarde lei din planul de investiții al anului 1966, cu un număr de întreprinderi la care nu s-a respectat termenul de dare în funcțiune.

În general, tovarăși, în ultimul timp volumul de investiții nu s-a realizat integral în fiecare an; un mare număr de capacități de producție nu au intrat la timp în producție: toate acestea au influențat în mod negativ asupra economiei noastre. Cauzele principale ale rămînerilor în urmă se află în lipsa de proiecte și documentații, în neasigurarea aprovizionării ritmice cu materiale și utilaje, într-o serie de defecțiuni ale activității de conducere și planificare economică, ale muncii ministerelor și organizațiilor de construcții.

În cursul acestui an, unele ministere, cum este cazul Ministerului Industriei Chimice și Consiliului Superior al Agriculturii, nu începuseră pînă în luna mai lucrările pe noile șantiere de construcții. Ministerului Industriei Chimice i s-au dat derogări, dar nici în septembrie la unele combinate, pentru care s-au obținut derogări în mai, nu începuseră lucrările de construcții. După cum au arătat mai mulți tovarăși, unele ministere nu au predat nici pînă acum proiectele pentru obiectivele a căror construcție trebuia să înceapă sau chiar să fie date în folosință în cursul anului 1966.

Anul acesta vom începe activitatea de investiții și construcții în condiții mai bune, dar încă nu pe deplin satisfăcătoare. Mai sînt ministere care nu posedă documentația și proiectele necesare pentru anul viitor.

Ținînd seama de această situație și de faptul că realizarea investițiilor în 1967 este hotărîtoare pentru întregul cincinal, se impun măsuri hotărîte, eficace, în toate sectoarele economiei, pentru executarea, chiar de la începutul anului, în mod ritmic, a tuturor obiectivelor. Timp de mai mulți ani, în primele 2—3 luni s-a realizat un procent redus de lucrări, iar apoi rămînerile în urmă n-au mai putut fi recuperate în tot cursul anului. Așa s-a întîmplat de altfel și anul acesta.

Trebuie rezolvată urgent indicația Comitetului Executiv de a se simplifica documentația și avizarea proiectelor. Este necesar să se elimine complet proiectul de ansamblu care s-a dovedit inutil, răpind aproape 30 la sută din timpul de lucru al proiectanților.

Ținînd seama de importanța pe care o are asigurarea intrării în funcțiune la timp a tuturor capacităților de producție, trebuie să se asigure proiectanții în primul rînd pentru obiectivele economice, concentrîndu-se în acest scop proiectanții de la toate unitățile. Numai după realizarea proiectelor necesare unităților productive să se asigure proiectanții pentru celelalte lucrări de construcții. Să se aplice de asemenea, cu fermitate recomandările date de Comitetul Executiv în privința asigurării cu prioritate a materialelor de construcții pentru unitățile productive.

În mod deosebit atrag atenția asupra situației de la Ministerul Industriei Chimice și Ministerul Industriei Ușoare care au de realizat un mare volum de investiții. Comitetul Executiv studiază măsuri organizatorice pentru întărirea sectorului de construcții, pentru degrevarea într-o măsură mai mare a conducerii Ministerului Industriei Chimice de problemele de construcții, în scopul de a-i da posibilitatea să se ocupe de procesul de producție. Chimia are de executat în anul 1967 lucrări de construcții-montaj mai mari decît însuși Ministerul Industriei Construcțiilor. Organismul la care ne gîndim, înzestrat cu unități pentru producerea materialelor de construcție, va lucra în exclusivitate pentru șantierele industriei chimice și petroliere.

Pe baza indicațiilor Secretariatului Comitetului Central, la organele regionale de partid se va crea un sector special în cadrul comisiei economice pentru urmărirea permanentă a realizării planului de investiții.

O deficiență mare în activitatea economică legată de investiții este întrarea cu întîrziere în producție a unor capacități și nerealizarea la timp a parametrilor proiectați. Aceste fenomene le întîlnim în mai toate sectoarele. Un număr de unități industriale, îndeosebi chimice, combinate noi, după ani de zile n-au ajuns încă să atingă parametrii proiectați. Aceasta are repercusiuni negative și asupra celorlalte ramuri ale economiei naționale.

Unele ministere au prezentat Comitetului de Stat al Planificării propuneri de amînare a termenelor de intrare în producție a unor unități. Desigur, este necesar să analizăm situația acestor unități pentru a nu fixa termene ce nu se pot realiza. În același timp însă, ministerele trebuie să înțeleagă că noi nu putem accepta nerealizarea capacităților proiectate, nu putem accepta drept justificări obiective neajunsuri ale propriei lor activități. Dacă se ivesc situații care conduc la imposibilitatea realizării sarcinilor în termenul planificat, ministerele respective să facă propuneri de sporire a capacității unităților existente, sau de intrare în producție a altor unități înainte de termen, astfel ca pe ansamblu producția să nu fie diminuată.

În legătură cu aceasta, trebuie spus că la noi înseși termenele planificate pentru intrarea în producție și pentru realizarea parametrilor proiectați sînt mari. Aceste termene depășesc cu 20—30 la sută, și uneori chiar mai mult, pe cele din alte țări. Va trebui ca institutele de proiectare să examineze și să stabilească cu mai multă exigență aceste termene. Dacă nu vom scurta termenele de realizare a investițiilor, nu vom putea asigura sporirea eficienței economiei.

Consider juste criticile aduse în plenară în privința sistemului de aprovizionare a întreprinderilor, cît și propunerile făcute în sensul îmbunătățirii lui rapide. Ținînd seama de existența unor stocuri mici la o serie de produse, se impune să se ia măsuri ca întreprinderile producătoare de materii prime și materiale să respecte cu strictețe graficele de livrare, sortimentele și calitățile contractate. Orice întîrziere în livrarea de materii prime și materiale, în aprovizionarea tehnico-materială aduce prejudicii bunei desfășurări a producției și a muncii. Ministerul Comerțului Exterior să ia măsuri pentru a aduce la timp materiile prime, materialele, utilajele și instalațiile din import. Mărirea stocurilor, la care s-au referit unii tovarăși, va putea să fie asigurată numai pe măsura creșterii, peste plan, a producției interne. Condițiile materiale și financiare nu permit ca anul viitor să realizăm o sporire a stocurilor față de prevederi. Creșterea stocurilor este posibilă numai în condițiile depășirii planului de materii prime și materiale în întreprinderile noastre și obținerii unor mijloace suplimentare la export, care să ne permită importuri suplimentare. De aceea trebuie să gospodărim bine mijloacele de care dispunem, să organizăm bine întreaga producție, să îmbunătățim aprovizionarea.

O îndatorire de prim ordin a tuturor întreprinderilor, a ministerelor, a organelor și organizațiilor de partid este intensificarea eforturilor pentru îmbunătățirea continuă a calității produselor, pentru ridicarea performanțelor lor tehnice, la nivelul realizărilor pe plan mondial.

(Continuare în pag. a 3-a)

CUVÎNTAREA TOVARĂŞULUI NICOLAE CEAUŞESCU

(Urmare din pag. a 2-a)

Cerințe legate de dezvoltarea comerțului exterior al țării noastre

Tovarăşi,

În anul viitor sarcini deosebit de mari se pun în domeniul schimburilor economice internaționale. Comerțul nostru exterior va cunoaşte o dezvoltare puternică. De aceea este necesar să luăm toate măsurile pentru a realiza la timp şi în mod ritmic producția planificată pentru export, în sortimentele stabilite.

Cu toate creşterile înregistrate în ultimul timp, trebuie spus că exportul nostru pe cap de locuitor este cu mult mai mic decît în alte țări atît în ce priveşte volumul, ponderea construcțiilor de maşini, eficiența exportului. Astfel volumul comerțului exterior pe cap de locuitor la noi este de două ori mai mic decît în Bulgaria, de trei ori mai mic decît în Cehoslovacia şi de circa 5 ori mai mic decît în Anglia şi în Republica Federală Germană. Exportul de maşini şi utilaje reprezintă doar 19 la sută din exportul total al țării noastre, ceea ce ne situează în urma multor țări europene. Deşi activitatea comerțului exterior s-a îmbunătățit, analizînd valoarea pe care o obținem pe tona de produse exportate, în special la maşini, rezultă că mai avem mult de făcut pentru a obține o rentabilitate ridicată.

Trebuie să acordăm o atenție deosebită calității mărfurilor exportate. Pentru a putea rezista competiției pe piața internațională produsele exportate trebuie să fie cel puțin egale, din punct de vedere tehnic şi al prețului, cu produsele similare ale altor țări. Aceasta pune în fața ministerelor, a organelor economice, a întreprinderilor şi a organizațiilor noastre de partid, îndatorirea de a asigura ca să nu iasă nici o dată pe porțile vreunei uzine un produs care nu corespunde contractului, performanțelor tehnice mondiale. Dacă vrem să avem o industrie constructoare de maşini competitivă, trebuie să fim la curent cu tot ceea ce este avansat pe piața mondială, să ținem pas cu tot ceea ce este nou în producția industrială.

În acelaşi timp institutele noastre de cercetări trebuie să lucreze intens pentru a aduce permanent îmbunătățiri produselor pe care le exportăm.

Este necesar ca ministerele economice, Ministerul Comerțului Exterior, organele de partid, să acorde o atenție deosebită urmăririi şistematice a realizării producției pentru export, îndeplinirii integrale a planului de export, sporirii eficienței comerțului nostru exterior. În fiecare minister, un ministru adjunct trebuie să răspundă în mod special de producția pentru export. De asemenea, în întreprinderile care livrează pentru export trebuie desemnați tovarăşi din conducerea unității care să urmărească în mod deosebit situația livrărilor, asigurarea condițiilor de calitate şi respectarea termenului stabilit în contract. În cadrul comisiilor economice ale organelor de partid regionale trebuie să funcționeze un sector special, însărcinat de asemenea cu urmărirea realizării producției destinate exportului.

Trebuie să crească răspunderea ministerelor şi întreprinderilor pentru realizarea exportului. În condițiile monopolului comerțului exterior, s-a ajuns la concentrarea întregii activități de import şi export la Ministerul Comerțului Exterior. Această concentrare excesivă creează greutăți. Va trebui să trecem unele din aceste atribuții ministerelor şi întreprinderilor economice, fără a diminua răspunderea Ministerului Comerțului Exterior pentru realizarea unitară a politicii de comert exterior a României.

Planul prevede sporirea importurilor, ceea ce presupune eforturi financiare mari. Trebuie să studiem posibilitatea găsirii în țară a unor înlocuitori la o serie de produse aduse azi sau prevăzute a fi aduse din străinătate. Importuri suplimentare nu se pot face decît pe baza găsirii unor noi rezerve pentru sporirea exportului.

În legătură cu activitatea în domeniul comerțului exterior este necesar să acordăm mai multă atenție îmbunătățirii colaborării şi cooperării în producție, atît cu țările socialiste cît şi cu alte țări, pe baza principiului respectării independenței naționale, neamestecului în treburile interne şi avantajului reciproc. Dezvoltarea viitoare a economiei noastre nu se poate asigura fără o lărgire continuă a schimburilor economice, a colaborării şi cooperării în producție pe plan internațional.

Creşterea nivelului de trai

Un capitol important al planului îl constituie măsurile prevăzute pentru ridicarea nivelului de trai al populației, sporirea veniturilor salariaților şi țărănimii, satisfacerea necesităților în continuă creştere ale oamenilor muncii. Este prevăzut un volum important de construcții de locuințe, noi construcții social-culturale. Pe măsura creşterii potențialului economic al țării, partidul şi guvernul asigură fonduri sporite pentru lărgirea şi perfecționarea asistenței sanitare, dezvoltarea învățămîntului de toate gradele, condiții pentru progresul ştiinței, artei, literaturii, al activității de ridicare a nivelului cultural al poporului. Organele de partid şi de stat au datoria să acorde o deosebită atenție îmbunătățirii deservirii comerciale a cetățenilor, dezvoltării activității edilitar-gospodăreşti, sistematizării şi înfrumusețării oraşelor şi satelor, transportului public în comun.

În conformitate cu prevederile planului pe anul viitor volumul de mărfuri destinat populației va avea o structură îmbunătățită față de acest an, asigurîndu-se consumatorilor o gamă mai largă şi o calitate superioară a bunurilor de consum alimentar, de îmbrăcăminte şi încălțăminte, răspunzîndu-se totodată mai bine cererii de bunuri cu folosință îndelungată. Este necesar să se depună eforturi ca în timpul îndeplinirii planului să se găsească resurse suplimentare pentru mărirea producției bunurilor de consum la categoriile cerute cu prioritate de populație, răspunzîndu-se astfel puterii de cumpărare crescînde a oamenilor muncii.

Întreprinderile trebuie să respecte cu strictețe cantitățile mărfurilor, pe sortimente şi categorii de prețuri, fixate prin plan; magazinele trebuie să desfacă mărfuri corespunzător diferitelor categorii de venituri ale populației.

O cerință imperioasă este buna deservire a populației de la oraşe şi sate, creşterea exigenței față de activitatea personalului din comerț, față de desfacerea civilizată a mărfurilor.

Direcțiile de dezvoltare a activității de cercetare ştiințifică

Tovarăşi,

Pe linia măsurilor luate de partid pentru îmbunătățirea activității economice şi ştiințifice din țara noastră se înscrie şi faptul că pentru prima dată dezbatem în plenara Comitetului Central un plan de cercetare ştiințifică. Acest plan, elaborat în concordanță cu planul economic, permite orientarea potențialului ştiințific al țării către problemele majore ale dezvoltării economiei şi culturii.

Între domeniile noi apărute în cercetarea ştiințifică contemporană, un loc important îl ocupă ştiința conducerii proceselor economice, a organizării producției şi a muncii. Ştiința conducerii s-a impus atenției generale în numeroase țări ale lumii. Rezultate superioare se obțin în producție pe baza mijloacelor tehnice moderne de calcul şi automatizare, a instrumentelor de analiză oferite de cele mai noi domenii ale matematicii, ciberneticii şi informaticii economice.

Condițiile în care se dezvoltă ştiința conducerii şi, în legătură cu aceasta, tehnica prelucrării şi transmiterii informației, a calculului electronic, necesită astăzi cadre cu o calificare specială. Pe plan mondial se conturează tot mai mult profesia de conducător şi organizator al producției.

În țara noastră, pregătirea cadrelor, formarea specialiştilor în organizarea şi conducerea producției a devenit una din necesitățile a cărei rezolvare condiționează în mare măsură progresul rapid al întregii economii. A fost constituit un colectiv care elaborează un program de pregătire a cadrelor de conducere pentru întreprinderi, şantiere, instituții, unități economice şi diferite alte sectoare de activitate.

După cum se ştie, utilizarea metodelor ştiințifice în activitatea de conducere a proceselor de producție şi economice presupune folosirea pe scară tot mai largă a mijloacelor moderne de calcul şi automatizare. Ținînd seama de nevoile mereu mai mari pe care le impune dezvoltarea economiei, a fost elaborat un program de înzestrare cu calculatoare electronice pentru 1967 şi se află în curs de elaborare un program de perspectivă în acest domeniu.

În trei centre din țară dispunem de o experiență proprie în domeniul construcției maşinilor de calcul electronic; este necesar ca toate forțele de concepție să fie grupate pentru a putea îndeplini sarcinile ce ne stau în față privind producția industrială de maşini electronice cu bune performanțe tehnice şi de exploatare. Trebuie să recunoaştem că în materie de folosire a maşinilor electronice de calcul în economie sîntem de-abia la început. În fața noastră se ridică probleme foarte serioase, atît de ordin tehnic cît şi al cadrelor. În decursul cincinalului să păşim cu hotărîre spre rezolvarea acestei sarcini de maximă importanță economică.

Urmărind cu perseverență îndeplinirea prevederilor programului de cercetare, Consiliul Național va trebui să manifeste o mai mare exigență în acțiunea de coordonare şi dirijare a eforturilor tuturor unităților ştiințifice spre rezolvarea în timp şi la un nivel tot mai ridicat a fiecărei teme şi probleme cuprinse în programul de cercetare. Concentrîndu-şi atenția în domeniul ştiințelor tehnice, Consiliul Național trebuie să conlucreze strîns, în urmărirea problemelor de importanță deosebită, cu ministerele economice, Comitetul de Stat al Planificării, Academia Republicii Socialiste România, Ministerul Învățămîntului, cu celelalte organe centrale. În același timp trebuie să fie îmbunătățită munca Consiliului în îndrumarea şi sprijinirea concretă a activității unităților de cercetare, a comisiilor teritoriale, în atragerea oamenilor de ştiință, a cercetătorilor, a cadrelor didactice şi specialiştilor la rezolvarea problemelor de mare importanță pentru progresul cercetării ştiințifice şi sporirea contribuției acesteia la dezvoltarea economică şi social-culturală a patriei. Introducerea în producție a inovațiilor, a licențelor din țară trebuie să stea permanent în atenția ministerelor şi Consiliului Național al Cercetării Ştiințifice.

Orientînd cercetarea ştiințifică spre satisfacerea necesităților economiei naționale, a producției, trebuie să acordăm toată atenția şi cercetărilor din domeniul ştiințelor sociale, precum şi cercetării fundamentale în fizică, chimie, matematică, biologie şi în domeniul spațiului cosmic — toate acestea avînd o mare importanță pentru dezvoltarea ştiinței în țara noastră, pentru dezvoltarea în general a societății.

Ridicarea continuă a rolului conducător al partidului

Tovarăşi,

Sarcinile anului viitor sînt deosebit de mari: realizarea lor cere îmbunătățirea continuă a întregii noastre activități. Sînt în studiu o serie de măsuri privind planificarea şi conducerea economiei cît şi alte măsuri concrete care vor contribui la perfecționarea activității întreprinderilor şi ministerelor. Va trebui să urgentăm luarea acestor măsuri, imperios necesare pentru bunul mers al economiei.

După cum vă este cunoscut, de la Congres şi pînă în prezent au fost luate o serie de măsuri privind atît îmbunătățirea activității în domeniul economiei, cît şi dezvoltarea vieții sociale. Este vorba de perfecționarea planificării economice curente şi de perspectivă, de adaptarea la noile cerințe a conducerii şi organizării agriculturii, inclusiv crearea organelor proprii de conducere ale țărănimii cooperatiste, de perfecționarea îndrumării şi conducerii activității ştiințifice, de măsurile sociale privind mărirea pensiilor şi elaborarea unui nou sistem de pensionare, întărirea şi consolidarea familiei, creşterea natalității, reducerea divorțurilor, educația şi creşterea tinerei generații.

În continuarea aplicării măsurilor cu privire la îmbunătățirea conducerii şi planificării economiei naționale, urmează să dezbatem în perioada următoare o serie de probleme, cum sînt: îmbunătățirea organizării întreprinderilor şi a organelor economice; sistemul cointeresării materiale; aprovizionarea tehnico-materială; organizarea ştiințifică a producției şi a muncii; automatizarea lucrărilor de calcul tehnic, economic şi a lucrărilor de birou; normarea ştiințifică a muncii; pregătirea cadrelor pentru conducerea activității economice; îmbunătățirea sistemului comerțului exterior; îmbunătățirea sistemului financiar şi bancar; simplificarea şi raționalizarea evidenței în economia națională prin introducerea pe scară largă a calculatoarelor electronice.

Pentru toate aceste probleme sînt în curs de elaborare studii şi propuneri care vor fi larg dezbătute cu specialiştii şi aplicate treptat în viață. De asemenea, este într-o fază finală elaborarea planului de perspectivă pe 10 ani pentru pregătirea cadrelor, şi este în curs de elaborare planul decenal pentru dezvoltarea cercetărilor ştiințifice.

Este necesar ca încă în cursul anului 1967 să începem studiile pentru elaborarea planului cincinal pe anii 1971—1975 în aşa fel ca cel mai tîrziu în 1969 acesta să fie dezbătut şi aprobat, creîndu-se astfel condiții mai bune pentru activitatea economică de investiții şi de producție.

Realizarea sarcinilor mari care ne stau în față în vederea îndeplinirii hotărîrilor Congresului face să crească şi mai mult rolul conducător al partidului în toate sectoarele activității sociale. Analizînd activitatea depusă, putem spune că partidul nostru îşi îndeplineşte cu succes misiunea ce-i revine, că el răspunde pe deplin încrederii pe care i-o acordă poporul nostru. Comitetul Central, ca organ suprem de conducere a activității partidului între două congrese, îşi îndeplineşte cu succes rolul de stat major în construcția societății noastre socialiste.

În legătură cu aceasta doresc să subliniez faptul că fiecare membru al Comitetului Central, al Comitetului Executiv, al Consiliului de Miniştri, poartă răspunderea pentru întreaga activitate desfăşurată de partidul şi statul nostru. Fiecare trebuie să se preocupe permanent de îmbunătățirea activității proprii, de sporirea contribuției la înfăptuirea întregii politici interne şi externe a partidului.

Cu toate succesele mari pe care le-am obținut, nu putem spune că nu s-ar putea lucra şi mai bine, că în activitatea noastră nu se mai manifestă încă unele neajunsuri.

Este necesar să acordăm mai multă atenție studierii temeinice a problemelor pe care le ridică construcția socialistă în țara noastră, să ne preocupăm şi mai mult de găsirea căilor pentru îmbunătățirea muncii în toate domeniile de activitate. Aceasta presupune în același timp ca fiecare să acorde mai multă atenție documentării proprii şi îmbogățirii cunoştințelor sale teoretice şi ideologice, studierii îndeosebi a problemelor economice, perfecționării artei de a conduce. Construcția socialistă cere din partea fiecărui activist de partid şi de stat eforturi deosebite pentru a fi la curent cu problemele pe care le ridică dezvoltarea societății. De munca fiecăruia, de pasiunea şi răspunderea pe care o manifestă, de priceperea de a rezolva just problemele multiple ale construcției socialiste depinde îndeplinirea în condiții cît mai bune a sarcinilor mari încredințate de partid şi popor.

Consultarea activului de partid şi de stat, a întregului partid asupra problemelor principale ale politicii interne şi externe constituie o caracteristică principală a activității noastre, o trăsătură esențială a democrației interne de partid. Este necesar să întărim continuu legăturile partidului cu masele, să supunem dezbaterii oamenilor muncii, întregului popor, principalele hotărîri şi măsuri ce urmează să fie adoptate pentru asigurarea progresului țării. În acest fel se va lărgi participarea conştientă a celor ce muncesc la întreaga construcție a societății, se va dezvolta continuu democrația noastră socialistă.

Trebuie să acordăm mai multă grijă creşterii şi promovării curajoase a cadrelor tinere cu o pregătire tehnică şi economică temeinică, să ne preocupăm atent de perfecționarea continuă a cunoştințelor lor.

Are o mare importanță aplicarea unei politici juste de cadre, care să asigure îmbinarea experienței cadrelor mai în vîrstă cu elanul, energia şi competența cadrelor tinere. Este evident că nu se poate lucra şi trăi numai din ceea ce s-a învățat odată, din experiența trecutului. A proceda astfel înseamnă a rămîne în urmă, ceea ce nu poate să nu se reflecte în mod negativ în activitatea de fiecare zi. Viața tumultuoasă a patriei noastre, exigențele pe care le impune realitatea socială contemporană cer fiecăruia dintre noi să-şi dezvolte receptivitatea față de tot ceea ce este nou şi înaintat, să aducă o contribuție tot mai valoroasă la mersul înainte al poporului nostru, la construcția societății socialiste.

Tovarăşi,

Plenara Comitetului Central a analizat şi dezbătut documentele la ordinea de zi cu profunzime şi spirit de răspundere. Participanții la discuții au dovedit competență, o adîncă cunoaştere a problemelor abordate, spirit critic şi autocritic, combativitate principială față de neajunsurile existente. S-au desprins în cursul dezbaterilor numeroase propuneri, idei şi soluții valoroase care, fructificate, ne vor permite să muncim mai bine pentru realizarea programului pe care ni l-am propus pentru anul viitor.

Îndeplinind sarcina de desăvîrşire a construcției socialiste în țara noastră, aducem în același timp o contribuție la sporirea forței sistemului socialist mondial, la creşterea influenței sale în lume, la cauza victoriei socialismului şi păcii.

Sîntem convinşi, tovarăşi, că cei peste un milion şase sute de mii de comunişti din România şi împreună cu ei toți oamenii muncii, fără deosebire de naționalitate, întregul popor, se vor avînta cu noi forțe, cu noi energii, în anul care vine, vor obține succese tot mai mari, înălțînd prin munca lor tot mai sus edificiul luminos al patriei noastre — Republica Socialistă România. **(Aplauze prelungite).**

Aspect de lucru din cadrul şantierului Cheia, regiunea Ploieşti. Sondorii din brigada condusă de Stanca Ion lucrînd la schimbarea sapei, folosind penele pneumatice şi înşurubarea paşilor de prăjini cu lanț calibrat (metodă ce le permite o depăşire cu 30 la sută a planului).
Foto: AGERPRES

În laboratorul de agrochimie al Stațiunii experimentale din Suceava se desfăşoară o vie activitate

Foto: AGERPRES

Noi tipuri de maşini pentru mecanizarea agriculturii

Întreprinderile constructoare de maşini şi utilaje pentru mecanizarea lucrărilor agricole şi de zootehnie din regiunea Banat au început producția unor noi tipuri de maşini şi instalații mecanice. La uzina „Tehnometal" din Timişoara a fost asimilată fabricația de cuibare cu bandă colectoare de ouă, care asigură strîngerea mecanizată a ouălor din crescătoriile de păsări. Tot pentru crescătoriile de păsări, uzina a început producția unei instalații de raclat gunoi, iar pentru silozurile şi magaziile de cereale mai multe tipuri de transportoare cu melc, a căror productivitate este superioară celor executate pînă acum.

În același timp, uzina de reparații din Arad a livrat de curînd primul lot de maşini de sortat cartofi, iar uzina de utilaje agricole şi de morărit din Topleț a pus la dispoziția unităților cultivatoare de orez un nou tip de nivelator, destinat lucrărilor de pregătire a terenurilor agricole.

(Agerpres)

PARAMETRII RENTABILITĂȚII

Gospodăria agricolă de stat „Mihai Viteazu" din raionul Turda, deşi tînără (a fost înființată abia în anul 1961), se numără printre cele mai consolidate unități agricole socialiste de stat din regiunea Cluj. În cinci ani s-a acumulat aici experiența necesară echilibrării investițiilor cu veniturile şi a transformării acestui echilibru într-un factor dinamic de dezvoltare. Cu alte cuvinte, rentabilitatea obținută în timp scurt a fost... cheia care a deschis următoarele „uşi" ale sporirii ei. Cu muncitori, tehnicieni şi ingineri tineri, această gospodărie a obținut în anul în curs importante beneficii, fapt ce ne-a îndemnat la o convorbire cu inginerul-şef Pamfil Mihailov. Am discutat despre bilanțul cu care este încheiat anul acesta, despre măsura în care tineretul a susținut realizările prezente şi va contribui la cele viitoare.

— Vom obține un beneficiu (previzibil) de 1 250 000 lei, față de 560 000 lei cît ne-am planificat inițial, provenit atît din sectorul vegetal, cît şi din sectorul zootehnic. În ambele sectoare planul a fost... mult lăsat în urmă. Iată, la grîu, de pildă, față de 2 250 kg la hectar, am obținut 3 635 kg; la porumb, sporul producției medii a fost de 2 900 kilograme la hectar, la cultura orzului realizările sînt aproape duble față de prevederi. De asemenea, în zootehnie. De pildă, producția medie de lapte atinsă pînă în prezent (prima decadă a lunii decembrie) este de 4 000 litri de la fiecare vacă furajată; la toate categoriile de tineret taurin şi porcin s-au obținut constant sporuri de greutate peste cele planificate.

Vorbind despre beneficii, am pornit de la producțiile realizate, pentru că gradul de rentabilitate al unei unități agricole este determinat în primul rînd de nivelul lor. Şi noi am reuşit sporirea producțiilor medii în fiecare sector, precum şi reducerea cheltuielilor, aplicînd pe scară largă metode moderne de muncă. La cultura plantelor de cîmp, spre exemplu, marea majoritate a lucrărilor agricole au fost executate mecanizat; prin studii şi experimentări s-au ales soiurile cu cea mai mare productivitate în condițiile noastre pedoclimatice, iar începînd de anul trecut, folosim ierbicidele la combaterea buruienilor, ceea ce permite reducerea cheltuielilor de producție. Totodată, fertilizării i-am acordat importanța cuvenită. Pe fiecare hectar sînt împrăştiate anual 400 kilograme superfosfat şi 200 kilograme azotat de amoniu, iar aproximativ 150 hectare le fertilizăm cu gunoi de grajd. În sectorul zootehnic s-a făcut o selecție riguroasă. Avem ferme de selecție la vaci şi la porci. Jumătate din numărul total al vacilor sînt mulse mecanic.

— Cum apreciați contribuția organizației U.T.C. la obținerea rezultatelor amintite?

— O bună parte a personalului nostru nu depăşeşte vîrsta de 30 de ani. Aportul tinerilor în producție este însemnat. Tinerii subscriu la fiecare dintre succesele gospodăriei. Să ne gîndim, de pildă, la mecanizatori. Ei execută absolut toate lucrările în sectorul vegetal, unde, numai la grîu valoarea sporului de producție obținut de pe fiecare hectar este de peste 500 lei. Dar nu numai aici, contribuția tineretului, mobilizat de organizația U.T.C., se înscrie pe linia unei valori similare ci şi în sectorul zootehnic. Fireşte, faptul că aproape toți sînt buni muncitori se datoreşte şi permanentei lor perfecționări sub aspect profesional. S-a încheiat ciclul de 3 ani al cursurilor agrozootehnice la care au participat toți tinerii (cei mai mulți dintre ei au venit în gospodărie cu 3—4 ani în urmă). Amintesc schimburile de experiență cu alte unități sau chiar în cadrul unității noastre, expunerile unor specialişti.

— Ce fronturi noi de lucru se deschid tinerilor anul viitor?

— La sfîrşitul anului viitor se va termina construcția unui combinat de tip industrial pentru 2 000 de vaci. Aici, toate lucrările se vor executa mecanizat — de la prepararea furajelor pînă la efectuarea curățeniei. Pe o suprafață de circa 1 600 de hectare, în jurul combinatului, se va amenaja un sistem de irigații. Munca în combinat va fi pretențioasă, va cere din partea tinerilor, a întregului colectiv, o bună cunoaştere a aparaturii şi agregatelor folosite. Pentru amenajarea sistemului de irigații, volumul cel mai mare de muncă îl vor efectua mecanizatorii noştri. Iată pentru ce ne-am şi gîndit la posibilitățile de specializare a muncitorilor noştri (anul viitor la fiecare loc de muncă vor începe cursuri de ridicarea calificării: în unele cazuri — la cei care vor lucra în combinatul industrial pentru vaci şi la irigații — de reprofilare, conduse de către ingineri şi tehnicieni). La mecanizatori punem accentul pe o mai aprofundată cunoaştere a agrotehnicii, iar în sectorul zootehnic pe dobîndirea deprinderilor necesare mînuirii agregatelor şi aparatelor cu care va fi înzestrat combinatul. Ne-am procurat şi o bogată bibliografie cu lucrări de specialitate, pe care, tinerii — vrem să-i obişnuim — să o folosească mai mult, nu la modul teoretic, ci legat de problemele pe care le ridică producția.

IOAN RUSU
corespondentul „Scînteii tineretului" pentru regiunea Cluj

INTELECTUALUL SATULUI (VIII)

SUB PRIVIRILE SFATULUI POPULAR

Am cunoscut, în urmă cu cîțiva ani, într-un sat din Moldova un președinte de sfat popular care, atunci cînd se întîlnea pe uliță cu fostul său învățător, aștepta să-i dea bună ziua el mai întîi. Și nu se simțea deloc jenat cînd cel care-i pusese cîndva condeiul în mînă își scotea acum pălăria în fața lui. Omul acela nu mai este, bineînțeles, președinte și nu pentru gestul acesta nu l-au mai ales oamenii din sat ci pentru tot ce se poate ascunde în spatele unui asemenea gest. Întîmplarea de mai sus se potrivește doar din punct de vedere etic cu celelalte fapte din cauza cărora nu și-a mai meritat funcția.

Ceea ce caracterizează atitudinea organelor locale ale puterii de stat față de tînărul intelectual sosit în comună este însă cu totul altceva. De obicei se face simțită, din primele zile ale sosirii acestuia, grija cu care este înconjurat, dorința de a-i pune la dispoziție tot ceea ce îi trebuie, respectul cuvenit pentru anii în care și-a cîștigat actuala profesie. O asemenea atitudine există însă nu atît pentru că sfatul popular respectiv are „obligația" aceasta; ea izvorăște mai curînd din datoria firească, dictată de bunul simț dintotdeauna al românului de a fi o gazdă primitoare. Iar faptul că președintele sfatului este, de cele mai multe ori, de prin partea locului e un argument care dovedește și interesul său de a-l atrage pe noul venit și de a-l cîștiga definitiv pentru comuna sa.

Cu cîtă satisfacție vorbea, de exemplu, tovarășul Ștefan Miroiu, președintele sfatului popular de la Mineciu, despre faptul că din cele 30 de cadre didactice numai 4 fac naveta: „celelalte locuiesc în comună, au mai mulți ani de cînd s-au stabilit aici și alcătuiesc o mare forță în care avem toată încrederea — spunea el. De aceea, le și acordăm întotdeauna sprijin, de cîte ori sîntem solicitați". Sau cu cîtă plăcere își amintea doctorița Maria Dănilă de la Sohleni momentul sosirii sale în comună: „Președintele sfatului s-a interesat imediat de mine, m-a întrebat dacă am unde să locuiesc, dacă e utilat cabinetul cu tot ce trebuie. Uneori am avut și unele dificultăți care îmi pricinuiau necazuri iar sfatul a intervenit și m-a sustinut". O asemenea primire, plină de grijă, creează în mod normal și pentru intelectual anumite obligații, îl determină să aibă o comportare care să nu dezamăgească încrederea acordată. Din păcate însă în cazul acesta nu se întîmplă astfel. Președintele sfatului vorbea cu un oarecare regret despre doctorița din comuna ei, precizînd că ar vrea parcă să vadă din partea ei mai multă înțelegere și o atitudine mai apropiată față de oameni. „Văd uneori la clare, spunea dînsa, articole despre medicii satului și pasiunea lor pentru profesia aleasă. Poate ar trebui și medicul nostru pediatru să învețe ceva din ele". În cuvintele președintei nu și-a făcut loc nici o aluzie privitoare la felul cum a fost primită doctorița, la atenția despre care singură amintea și față de care trebuia să răspundă, oricum, altfel. Regretul ce se simțea însă în dosul cuvintelor, la acest lucru se referea probabil.

Președintele sfatului popular de la Mănăștur, tovarășul Dumitru Bob, cunoaște amănunțit situația fiecărui intelectual din comuna sa, știe și acum să relateze cum s-a desfășurat prima întîlnire cu fiecare nou venit și ce a avut de întîmpinat apoi, de-a lungul anilor. „Nici nu ne îngrijim neamul să-i găsim o gazdă bună tînărului și să-i asigurăm lemnele pentru iarnă. Ne interesăm și după aceea ce i s-a mai întîmplat, ce trebuințe are-i mai trebuie". Într-adevăr, printr-un felul acesta, interesul sfatului popular comunal depășește cadrul strict administrativ și capătă dimensiunea unei îmbogățiri de-a-n sul element, anume al încrederii [illegible], care este de mai multă trăinicie relațiilor. Relațiile acestea trebuie să înceapă însă neapărat cu primele momente ale întîlnirii iar cel care trebuie să arate, el cel dintîi, toată încrederea celuilalt este sfatul popular.

Se ridică însă și un alt aspect al aceleiași probleme: acela că noul profesor, inginer sau doctor, abia sosit în mijlocul oamenilor din sat, abia intrat în problemele locului aceluia, începe să primească, una după alta, tot felul de „sarcini". Judecata este simplă și, mai ales comodă: e tînăr, deci poate „trage". Se va spune probabil că lucrurile acestea depind mai ales de conducerile școlilor sau ale colectivelor unităților și, de fapt, tocmai aici trebuie căutată greșeala. Pentru că astfel de situații se petrec sub ochii neîntrerupți ai observatorilor și ai sfaturilor populare, care sînt însă direct interesate de ceea ce se întîmplă în sînul unui colectiv și de aceea trebuie să și intervină tot atît de direct. Iată, în loc de alte comentarii, cîteva mărturisiri ale interlocutorilor noștri:

„Uneori se ajunge ca judecata aceasta pînă la a fi „urcați" de îndatoririle lor cei mai cu experiență pentru a le fi pasate celor mai tineri, deși aceștia le sînt incomparabil mai prea în primele luniile cunoașterii cu noul loc de muncă. Pe mine personal astfel de munci mă împiedicau uneori, în primul rînd nu de îndeplinit, chiar în pregătirea pentru clasă din cauză că nu mă descurcam cu oamenii, ca lucrurile" (profesorul Constantin Fedinci).

„Sînt director de școală, deci mai multă trăinicie în sfatul popular, vicepreședinte cu problemele culturale, membru al biroului comitetului de partid, propagandist la învățămîntul ideologic și, înainte de toate, student la fără frecvență, deci îmi trebuie timp și pentru pregătirea examenelor. Ca director de școală trebuie să am în vedere celelalte cadre care urmează la fără frecvență și să le scutesc de prezența la unele activități. Dar pe mine cine mă mai scutește?" (profesor Aurel Brănescu).

E posibil ca, pus în fața unor situații de genul acesta, să-ți pierzi, odată cu bunele intenții, și interesul față de propria profesie, ceea ce poate duce cîte o dată chiar la distanțarea iremediabilă de colectivul în care muncești, de comuna în care ți s-a spus pentru prima dată „tovarășe profesor". Alți cîțiva dintre interlocutori au relatat și ei cazuri asemănătoare de supraîncărcări care le răpesc un timp enorm, uneori numai prin trecerea dintr-o ședință la alta. Timpul intelectualului de la țară, cu atît mai prețios cu cît condițiile actuale din mediul rural impun un efort permanent din partea sa, nu este o problemă personală, a fiecăruia, ci o problemă în care organele locale au o mare parte din răspundere. Se cuvine ca, acolo unde este cazul, sfaturile populare să ia în scurtă vreme măsuri de descongestionare a unor intelectuali printr-o repartizare mai echilibrată a sarcinilor, complexe și ele fără îndoială, printr-o antrenare mai largă a intelectualilor la rezolvarea lor. Pentru că s-a observat că de obicei, acela care muncește mai mult, acela și primește din ce în ce mai mult. În timp ce altii, mai „modești", stau comod la umbra eforturilor celorlalți. În fiecare comună există însă un nucleu bine închegat de intelectuali, fiecare la fel de capabil și de priceput să ducă la capăt o responsabilitate sau alta. De felul cum știm să-i utilizăm pe toți depinde cum îi vom avea mai departe.

D. MATALĂ

Cooperatoarea Maria Marta una din continuatoarele tradițiilor frumoaselor și harnicelor săliștence.

Foto: AGERPRES

RIM 400 în construcția de locuințe

BDRAȘOV (de la corespondentul nostru)

Un grup de specialiști de la Întreprinderea de prefabricate și elemente de construcție Brașov a pus la punct, în colaborare cu I.C.M.B.C. și Fabrica de ciment din Fieni, tehnologia de fabricație a unui nou tip de ciment RIM 400. Pe lîngă îmbunătățirea calității prefabricatelor, și în primul rînd sporirea rezistenței lor, noul tip de ciment RIM 400 înlesnește scurtarea ciclului de tratare termică a prefabricatelor și implicit a reducerii substanțiale a prețului lor de cost.

CINEMATOGRAF DE ALTĂ DATĂ?

CRONICA FILMULUI

Nu de mult, și cazul nu e singular, vizionarea unei drame din perioada „marelui mut" producea ilaritate spectatorilor. Totul părea un panopticum parodiat. Și era un film cu Greta Garbo! Azi, interesul pentru acele mari producții e pur documentar. De la examenul cu timpul, puțin peste 40 de ani, nu rămîne decît o ușoară melancolie, uneori, lesne de împrumutat și căreia îi mai lipsește, pentru ca reconstituirea să pară perfectă, fosa orchestrei și melodiile epocii. Accesul la nemurire pare interzis filmului. Pare, dar, pînă una, alta, tot cinematograful, fără paleative, își exultă vitalitatea prin comedie. Și azi filmele cu Chaplin, Keaton, Stan și Bran etc. cuceresc publicul, dăruind fiecărei generații nobila puritate a rîsului.

Parafrazînd un vers de Arghezi, se poate afirma că filmul comic știe „secretul mare — al morții tuturor", secret pe care estetica și, mai mult, sociologia, și-l pot doar delimita nici cum explica.

Recentul „Rîdem cu Stan și Bran" datorat lui Youngson, face săli pline ca în timpurile de glorie ale celor doi mari comici Oliver Hardy și Stan Laurel. Timpurile de glorie, e un fel de a spune, ele n-au încetat niciodată, cuplul Stan și Bran făcînd de-acum parte dintr-o legendă pe care, oricît ne-am întreba de ce și cum, timpul n-o poate infirma.

Accesibil oricărei virste, oricărui gust, nu trebuie să uităm că ei s-au impus genericului în perioada de tranziție de la filmul mut la sonor, cînd Charlie Chaplin și Buster Keaton (Malec) erau la apogeu, eclipsînd alt cuplu celebru al timpului, danezii Pat și Patachon.

Umorul lor provine din contrastul absurd-rațional, uneori din cel dintre mecanic și viu. De fapt numesc aici „vina" de aur a comediei din perioada 1912—1930, ulterior „falsificată" de apariția sonorului și, în sfîrșit, cu aplomb reluată de cei doi „sacri" contemporani, francezii Tati și Etaix.

„Rîdem cu Stan și Bran" nu e numai un mozaic comic ori un medalion pios ci o demonstrație de virtuozitate, demonstrație în care rolul lui Robert Youngson, regizorul antologiei, nu s-a rezumat la o simplă reconstituire cronologică, deși acțiunea filmului ține cont de aceasta, el a intervenit dincolo de cuvintele comentariului cu un sonor (ilustrația muzicală Val Peters) care devine și el substanță filmică, neîndsindu-ți deloc impresia „ulteriorului". Făcuse aceste lucruri și în celelalte antologii, care se pare că au devenit specialitatea lui („Cînd comedia era rege", „Zile de fior și ris", „30 de ani de veselie") dar niciodată cu un asemenea rezultat.

Găsim în filmul de față și un „rinocerism" comic și avant la lettre: bătaia cu frișca sau scandalul care cuprinde bărbații unui orășel, fără alt motiv decît acela al contaminării. Aici sfîrșitul e de un tragic decolorat: se ajunge la sfîșierea pantalonilor pentru a se face din proverbialul unde nu-i cap... și o glumă și o posibilă meditație pe un registru grav.

Dar unde nu se poate ajunge plecînd de la comic, de la bonomia pînă la sarcasmul acestuia?

Reîntîlnirea cu Stan și Bran solicită un răspuns la întrebare din titlu. Și acesta este: cinematograful e de totdeauna pentru că și peste cîteva decenii sîntem siguri de permanența comediei în competiția cu celelalte genuri cinematografice.

TUDOR STĂNESCU

„NA-ȚI-O ȚIE, DĂ-MI-O MIE"

Ștefănești-Argeș. Aici, la o palmă de loc de Pitești, se înalță cîteva blocuri în care locuiesc o bună parte din tinerii muncitori ai Uzinei de piese auto din Colibași. Le-am făcut recent o vizită. Spațiile verzi din jur, la început probabil o frumoasă geometrie de linii și culori, au devenit un teren amorf, pe alocuri viran. Blocurile, privite și numai pe dinafară, au un aspect rece, neospitalier. Pătrundem în cîteva, aparținînd tinerilor necăsătoriți: coridoare întunecoase, instalații electrice defecte, uși fără clanțe. Deschidem la întîmplare cîteva uși. Camerele oferă un decor neorealist. Pereții a căror vopsea s-a șters de mult, mobilier vechi, lenjerie de pat necorespunzătoare. Undeva, la un bloc, se pare că a fost și o baie; lipsește cu desăvîrșire; la fel cu și dușurile, ea n-a funcționat niciodată.

O discuție cu cîțiva tineri fiecare dintre ei) completează această primă impresie cu elemente noi.

Ne-am adresat tovarășului Dumitru Stănculescu, director adjunct al Uzinei de piese auto Colibași.

— Din anul 1954 și pînă în 1960 blocurile au fost în administrarea noastră. Atunci condițiile erau mai bune. Mobilierul pe care l-ați întîlnit în camere era, pe vremea aceea, nou. Din anul 1961 toate cele 15 blocuri au trecut în grija întreprinderii de gospodărie orășenească a Sfatului popular al orașului Pitești. Le-am predat cu tot cazarmamentul, alături de personalul de deservire corespunzător. Modul în care s-a îngrijit de acest lucru susnumita întreprindere l-ați observat și dv., așa că răspunderea cade pe umerii tovarășilor de acolo, așa cum sună decizia.

...Biroul tovarășului inginer Vasile Călinescu, președintele Sfatului popular orășenesc Pitești. Tovarășul Constantin Buru, contabil șef al I.G.O. ne dă explicații.

— Noi nu putem face nimic tovarășe. Hotărîrea prin care blocurile respective au trecut în administrarea noastră prevede vînderea cazarmamentului și mobilierului existent tinerilor muncitori, care, apoi, să se autogospodărească. Nu avem fonduri legale pentru închirierea cazarmamentului. Așa că noi ne-am conformat hotărîrii.

(Trebuie să menționăm că această vînzare, deși prevăzută a se realiza acum 5 ani, n-a avut încă loc: nici un tînăr n-a dorit să cumpere, și pe bună dreptate, obiecte care de multă vreme nu mai pot fi folosite. Cu toate acestea, I.G.O. percepe în continuare taxă de uzură pe fiecare obiect).

Aducînd vorba despre curățenie, reparații etc. — datorie elementară a I.G.O. — șeful contabil se revoltă: „Tot eu să răspund? Eu nu!" Intervine și ing. Alexandru Căpățînă, șeful secțiunii gospodărești, arătînd posibilitatea unor „fonduri legale" pentru reparații și întreținere. Șeful contabil se opune. Și Discuția este, în sfîrșit, curmată de intervenția tovarășului președinte: „Gata, tovarăși, nu vă mai certați. Vom căuta posibilitățile de care putem dispune; vom încerca să facem ceva".

...Așa stau lucrurile. Este de prisos să le mai comentăm. Se poate vedea limpede cum, cu acoperire „în regulă", uzina a scăpat de răspundere, transferind-o pe umerii I.G.O., iar aceasta s-a spălat pe mîini ca... Pilat din Pont. Dincolo, însă, de această acoperire legală rămîn faptele pe cît de nedorite, pe atît de adevărate — relatate la începutul articolului.

I. ANDREITĂ

PRIN CĂMINELE MUNCITOREȘTI

Membri din formația de dansuri a Casei de cultură a studenților din București în timpul unei repetiții.

Foto: AGERPRES

DIN AGENDA CORESPONDENTULUI VOLUNTAR

● Satul Culpin, este cel de a 75-a localitate rurală din raionul Tîrgu Mureș electrificată. În alte 30 de sate din regiune se execută ultimele lucrări. Pînă la prezent, lumina electrică a pătruns în 430 satele din această parte a țării. (ION VULCAN)

● Începînd din acest an, în Școala profesională de mecanici agricoli Călugăreni, colonel Gheorghe, au fost amenajate 7 cabinete-laboratoare de specialitate (tractoare, motoare, sudură, mașini-unelte etc.), fiecare condus de cîte un îndrumător. Un colectiv mai larg, format din cadre didactice și elevi se ocupă în permanență de dotarea laboratoarelor cu material didactic: posturi de pilotaj, planșe, scheme etc. La sfîrșitul studiului unii copilași, elevii îl și proiectează diafilme și scurte jurnale tehnice. (ION C. ȘTEFAN)

● Formația de estradă a Institutului de Științe Economice din București, condusă de Priu Antohi, deține și acum locul I la tradiționalul Festival de artă studențească. Lili Buiseac, George Barba, Nucu Petrescu și Nae Lărăteanu sînt nume foarte bine cunoscute. Unii vor părăsi în curînd institutul. Și tradiția? „Bătrînii" pregătesc iarăși 20 de „boboci" care îi le continue activitatea. (CONSTANTIN RĂDULESCU)

● Măiestrul nu reprezintă numai vîrsta de aur, ci implică și răspunderi mai mari. Despre aceasta le-a vorbit tinerilor de la Complexul pentru industrializarea lemnului din Tg. Jiu, tovarășul Ion Cîlin — pensionat. Printre activele apreciate pe tineri se numără: vizitarea în colectiv a muzeului raional, seara literară cu tema „Tovărășie, prietenie, dragoste" etc. (Z. PODĂRIȚĂ)

● Dintr-odată, în zona puțului, Planir voltmetrele indică scăderea bruscă a tensiunii. Galeriile au nevoie de aer și fiecare secundă este prețioasă. Urcușul spre linia de 6 000 V care alimentează compresoarele este foarte greu, dar cei cinci tineri, Ogiejan Teodor, Anghel Florian, Chiș Zoltan, Drăghici Christian și Pahobi Ioan nu iau în seamă nici oboseala, nici umezeala care le-a pătruns prin haine. Se cațără pe stîlpi, trag „la săgeată". Seara, la orele 20, cinci tineri s-au înapoiat din jurul coșului de 1 000 m la uzina electrică. Șeful sectorului I.R.E.H. Lupeni a strîns cu căldură cinci mîini harnice. ([illegible] PETRU).

„Ținutul Hunedoarei — străvechi leagăn al culturii românești"

DEVA (de la corespondentul nostru).

Recent, la Deva a apărut cartea „Ținunul Hunedoarei-străvechi leagăn al culturii românești", editată de către Comitetul regional P.C.R.

Autorii fac „un scurt istoric al unei lungi istorii", subliniind continuitatea poporului nostru pe aceste meleaguri și ideea unității culturale și naționale a poporului român din cele trei țări românești.

Textul este însoțit de numeroase planșe care redau cele mai recente descoperiri făcute pe șantierele arheologice ale regiunii, fragmente din istoriografia noastră și străină existentă pe meleagurile hunedorene.

„ACADEMIA" CU 15 000 DE MEMBRI

Răsfoim planuri, programe săptămînale de activitate, indicații metodice, o mulțime de chestionare completate de studenți, dări de seamă... Lecturarea acestei originale „biografii" ne conturează, în fiecare semestru, s-au primit și le primesc multe răspunsuri. Colectivul de conducere al casei, avîndu-l în frunte pe pasionatul ei director, tovarășul lector universitar Laurențiu Hodorog, nu se plînge niciodată de lipsa de sugestii. Întotdeauna are la îndemînă o bogăție de idei, observații, propuneri. Și nu-i rămîne decît să le concretizeze cu discernămînt intelectual în programe și, mai ales, în acțiuni. Dar nu numai atît. Țintind spre ținuta academică a programelor, activiștii casei au realizat și o consultare largă a cadrelor didactice — rectori, decani, șefi de catedră, activiști, scriitori, compozitori, artiști. S-au obținut din nou sugestii, idei valoroase pentru conceperea programelor; au fost sugerate teme științifice, materiale inedite de informare și, totodată, s-au stabilit colaborări cu oameni de mare prestigiu, care și-au oferit, plini de solicitudine, concursul la realizarea propunerilor făcute. Așa se conturează acțiuni bine gîndite, de durată, cu obiective precise, bazîndu-se intrarea în program a „întîmplătorului" și „improvizației".

Casa studenților se vrea un lăcaș de cultură, un centru de educație estetică, cadru de emulație pentru preocupări spirituale la nivelul intelectualilor în devenire. Și reușește. În viața casei de cultură s-au impus cîteva acțiuni care o definesc. Ciclurile cu tematică și formă de expresie foarte interesantă, au ca „autori" numeroși profesori și studenți. Titluri ca „Pagini din istoria României", „Frumoasă ești, patria mea", „Figuri reprezentative din istoriografia românească", „Dezvoltarea învățămîntului superior din România", „Politica, știința, cultura și filozofia", „Poeții secolului XX" sugerează concludent varietatea tematicii, iar realizarea acestora exprimă preocuparea pentru inedit și atractiv, fantezia organizatorică. Ciclul „Frumoasă ești, patria mea" a cuprins expuneri însoțite de proiecții și simpozioane realizate de brigada complexă studențească a centrului universitar, care și-a valorificat astfel documentarea făcută în vacanță în regiunile țării, prezentînd în fața colegilor, sugestiv, fapte și date despre trecutul și prezentul acestor regiuni. Desfășurarea ciclurilor a permis invitarea în mijlocul studenților a unor personalități de prestigiu în cadrul unor expuneri „ex-catedra". Au fost oaspeți ai casei, academicienii Constantin Daicoviciu, Eugen Pora, profesorii universitari Alexandru Roșca, Victor Preda, Ștefan Pascu, membri corespondenți ai Academiei, numeroși alți profesori, specialiști și oameni de cultură de prestigiu. Ciclul, în desfășurare, aduce studenților un plus în informarea asupra vieții politice, economice și culturale a țării, în aprofundarea unor momente din istoria de luptă a partidului, din istoria patriei, în cunoașterea cotidiană a evenimentelor internaționale.

Viitorului specialist i se oferă — așa cum a solicitat — la casa de cultură frecvente „audiențe" la știință și cultură. Mai ales diferitele domenii ale culturii au fost intens explorate cu ajutorul unor conferințe, discuții, concursuri, spectacole, concerte și filme. Cursurile „școlii" de educație estetică sînt frecventate, spre exemplu, de 500—700 de studenți, care audiază cicluri de lecții din istoria muzicii, artelor plastice, cinematografiei. Programa acestor cicluri este alcătuită de specialiști și urmărește inițierea cursanților în universul culturii și artei naționale și universale. Ciclurile sînt ilustrate cu numeroase spectacole și filme, concerte și recitaluri, realizate de instituții de cultură prestigioase, precum și de cadre didactice și studenți ai Conservatorului și institutului de arte plastice. Orchestra Filarmonicii de stat a răspuns solicitării de a susține lunar concerte simfonice la casa de cultură a studenților.

Și, în sfîrșit, dar nu în ultimul rînd, ajungem la capitolul distracție. Aici s-au adunat, în timp, mai multe minusuri. Serilor de sîmbătă și duminica, casa de cultură le consacră activități distractive. Și totuși, multă vreme distracția a lipsit din program. Încercările se soldau cu... monotonie. Se adunau foarte mulți studenți, se încercau formule de concursuri, jocuri, dar fără rezultate. Au fost aduse însă la timp „corecturi". Organizarea „zilelor institutului", care reunesc manifestări cultural-distractive foarte variate, aduc pe scena casei formații artistice „autohtone", prilejuiesc antrenante seri de dans între colegi, concursuri la club — de altfel foarte solicitate — discuții cum au fost acelea despre „A doua pasiune", „Cluj — oraș universitar", „Pledoarie pentru prietenie" „Zilele institutului" sînt intime și plăcute întîlniri [illegible] giale. Seratele grupe[illegible] mai recentă inițiativă — sînt însă și mai plăcute, mai intime, tinerii se simt mai acasă la aceste petreceri studențești. Inițiativa — venită din rîndul studenților — e lăudabilă. Nota zece și conducerii casei de cultură, care, receptivă ca întotdeauna, s-a gîndit s-o materializeze. Simbăta și duminica seara la casa de cultură rămîn libere multe încăperi mici: mai exact, rămîneau, căci acum ele sînt cedate grupelor. Seratele organizate de grupele de la matematică și fizică pledează pentru continuarea inițiativei. Studenții au pregătit programe artistice — surpriză, au organizat concursuri, jocuri de societate, chiar și bufet — totul cu mijloace proprii.

Nu este nicidecum o fugă după un număr mare de activități; e vorba doar de o aplecare permanentă spre ceea ce dorește studentul. Căutările continuă, colaboratorii voluntari ai casei de cultură, foarte numeroși, recrutați din rîndul studenților, fac frecvente vizite în institute, discută afișul-program cu colegii, le află părerile, sugestiile.

LUCREȚIA LUSTIG

VIAŢĂ DE ORGANIZAŢIE

SURSA COMPETENŢEI – PREGĂTIREA TEMEINICĂ

Printre preocupările cele mai importante înscrise în această perioadă pe agenda de lucru a Comitetului raional U.T.C. Turnu Măgurele se află instruirea tinerilor noi aleşi în conducerea organizaţiilor U.T.C. Urmînd indicaţiile plenarei C.C. al U.T.C. de la 1 octombrie, care a stabilit şi o seamă de sarcini pentru ridicarea pe o treaptă superioară a activităţii de educare şi pregătire a cadrelor, biroul Comitetului raional Turnu Măgurele al U. T. C. a luat, îndată după terminarea alegerilor, măsuri pentru pregătirea diferenţiată, temeinică a tuturor cadrelor U.T.C. organizînd, potrivit indicaţiilor biroului C.C. al U.T.C., desfăşurarea în cît mai bune condiţii a acestor instruiri.

Am participat recent, aici, timp de 5 zile, la cursul de instruire a secretarilor comitetelor U.T.C. pe comune, ai comitetelor şi birourilor organizaţiilor de bază U. T. C. din cooperativele agricole de producţie, G.A.S. şi S.M.T.

Înaintea oricăror notaţii cu privire la desfăşurarea acestui curs, transcriem integral programul care poate oferi o imagine convingătoare, atît în ceea ce priveşte pregătirea, cît şi conţinutul instruirii.

ZIUA I: Aprofundarea şi clarificarea unor probleme reieşite din studiul individual premergător instruirii; răspuns la întrebările formulate de tineri pe baza studierii documentelor Congresului al VIII-lea al U.T.C., a Instrucţiunilor Consiliului Superior al Agriculturii şi Uniunii Naţionale a Cooperativelor Agricole de Producţie privind organizarea învăţămîntului agrozootehnic de masă.

EXPUNERE: Măsurile luate de partid pentru continua dezvoltare a agriculturii. Sarcinile actuale şi de perspectivă privind creşterea producţiei agricole în raionul Turnu Măgurele (prezentată de Gheorghe Popa, secretar al comitetului raional de partid).

INFORMARE POLITICĂ, sub formă de întrebări şi răspunsuri (a răspuns la întrebările tinerilor Pascu Balborici, directorul cabinetului raional de partid).

ZIUA A II-a: Dezbatere metodică: Ce forme şi metode folosim în mobilizarea tinerilor la realizarea sarcinilor de producţie.

ACTIVITĂŢI PRACTICE: Învăţarea cîntecelor „Înainte, partidul ne conduce" şi „Tricolorul".

EXPUNERE: Sarcinile, formele şi metodele specifice organizaţiilor U.T.C. de la sate pentru mobilizarea tinerilor la creşterea producţiei agricole, la întărirea economico-organizatorică a unităţilor agricole (a prezentat Gh. Dulgheru, prim-secretar al comitetului raional U.T.C.).

ACTIVITĂŢI PRACTICE: vizită la Combinatul de îngrăşăminte chimice şi seară distractivă pentru tineret.

ZIUA A III-a: Precizări referitoare la indicaţiile comune ale C.C. al U.T.C., Comitetului pentru Cultură şi Artă şi Consiliului Central al Uniunii Generale a Sindicatelor privind organizarea activităţilor cultural-distractive şi regulamentul de desfăşurare a celui de al VIII-lea concurs al formaţiilor artistice de amatori.

EXPUNERE: Preocupări actuale ale P.C.R. în domeniul muncii ideologice pentru formarea şi dezvoltarea conştiinţei socialiste a maselor (prezentată de C. Cărbunaru, secretar al Comitetului raional de partid).

DEZBATERE METODICĂ: Cum desfăşurăm activitatea de educare politico-ideologică şi moral-cetăţenească a tineretului.

— Cîteva aspecte privind comportarea moral-cetăţenească a tinerilor din raion. (prezentate de Ion Oprea, procuror-şef al raionului).

ACTIVITĂŢI PRACTICE: învăţarea cîntecelor „Te cînt partid", „Tineret, mîndria ţării" şi seara literară „Vîrsta de aur a tineretii".

ZIUA a IV-a: Expunere: Sarcinile actuale ale organizaţiei U.T.C., formele şi metodele specifice pentru educarea politico-ideologică şi moral-cetăţenească a tineretului (prezentată de secretarul cu probleme de propagandă a comitetului raional U.T.C.).

SIMPOZION: Măsurile luate de partid şi de stat privind întărirea şi consolidarea familiei (participă medicul şef al raionului, un jurist şi un profesor).

— Principalele activităţi cultural-artistice şi sportive ce se întreprind la sate în perioada de iarnă (prezentate de Ilie Oprică, vicepreşedinte al Sfatului popular raional şi Titi Gruia, vicepreşedinte al consiliului raional U.C.F.S.).

DEZBATERE METODICĂ: Ce acţiuni întreprindem şi cum antrenăm tinerii la activitatea cultural-distractivă şi sportivă.

EXPUNERE: Sarcinile organizaţiilor U.T.C. privind organizarea activităţii cultural-distractive şi sportive (prezentată de secretarul cu propaganda al comitetului raional U.T.C.).

ACTIVITĂŢI PRACTICE: Concurs „Cine ştie, răspunde" cu tema: „Obiective industriale în oraşele de pe Dunăre".

ZIUA A V-a: Clarificarea unor probleme reieşite din studiul instrucţiunilor C.C. al U.T.C. cu privire la primirea în U.T.C., organizarea evidenţei membrilor şi încasarea cotizaţiei.

EXPUNERE: Sarcinile actuale ale organizaţiilor U.T.C. privind munca politico-organizatorică pentru creşterea rîndurilor U.T.C. (prezentată de Ilie Lepădat, prim-secretar al Comitetului regional U.T.C. Bucureşti).

DISCUŢIE METODICĂ: Cum pregătim şi desfăşurăm adunarea generală a organizaţiei de bază U.T.C.

EXPUNERE: Organizarea şi planificarea muncii comitetului U.T.C. şi a biroului organizaţiei de bază: rolul şi sarcinile secretarilor organizaţiilor U.T.C. (prezentată de Ilie Lepădat).

— Vizionarea spectacolului „Inelul lui Jupiter" prezentat de Teatrul regional „B. Ş. Delavrancea".

Am oferit fiecărui cititor posibilitatea să aprecieze acest program. Desfăşurarea cursului a scos în evidenţă calităţile sale, subliniind un adevăr valabil pentru oricare acţiune a organizaţiei şi anume că un plan bine gîndit, judicios întocmit, constituie o chezăşie a atingerii scopului pe care ni-l propunem. Simpla lectură a programului prezentat reliefează că în întocmirea lui a fost — fapt lăudabil — urmărită cu consecvenţă asigurarea înarmării cadrelor U.T.C. cu cunoaşterea temeinică a sarcinilor care stau în faţa organizaţiilor U.T.C. de la sate, a formelor şi metodelor de îndeplinire a lor. S-au prevăzut, astfel, în program, ore pentru aprofundarea studiului individual pe marginea documentelor Congresului al VIII-lea al U.T.C., pentru lămurirea unor probleme neînţelese, pentru a răspunde la întrebările pe care cadrele U.T.C. şi le-au formulat în urma acestui studiu. O mare parte din program a fost afectată discuţiilor metodice, acestea dovedindu-se modalitatea cea mai eficientă de reliefare a experienţei existente în organizaţiile raionului, de subliniere a celor mai bune forme şi metode ce trebuie folosite în munca de viitor. S-au purtat astfel de discuţii în legătură cu activităţile specifice organizaţiei U.T.C. pentru mobilizarea tineretului la realizarea sarcinilor de producţie, la efectuarea în timp optim şi la un nivel calitativ superior a tuturor lucrărilor agricole, în educarea tinerilor în spiritul păstrării şi dezvoltării avutului obştesc, în mobilizarea lor la însuşirea unor temeinice cunoştinţe agrozootehnice. De asemenea, şi în ceea ce priveşte activitatea organizaţiilor U.T.C. pentru educarea politico-ideologică şi moral-cetăţenească a tineretului, discuţiile au scos în evidenţă activităţile concrete care pot şi trebuie să fie organizate în scopul educării patriotice a tineretului, de dezvoltare a dragostei şi respectului pentru trecutul glorios de luptă al poporului şi partidului nostru, a preţuirii marilor realizări obţinute în anii luminoşi ai socialismului. Cei peste 200 de tineri chemaţi să conducă activitatea organizaţiilor U.T.C. din satele raionului au fost ajutaţi, astfel, să cunoască sarcinile ce revin organizaţiilor U.T.C. pentru educarea moral-cetăţenească a tinerilor, modalităţile practice de formare şi dezvoltare a unei puternice opinii colective împotriva oricăror încălcări a normelor convieţuirii noastre socialiste. În tratarea acestor probleme, un loc important l-a ocupat modul cum trebuie să se desfăşoare adunările generale care — aşa cum au fost definite de Congresul al VIII-lea al U.T.C. — reprezintă, pentru toate organizaţiile, cadrul cel mai prielnic pentru desfăşurarea muncii de educaţie politico-ideologică a tinerilor.

Un cadru larg a fost destinat dezbaterilor privind formele şi metodele muncii cultural-artistice şi sportive, problemelor organizării şi planificării muncii, evidenţei membrilor, gospodăririi documentelor etc. Şi — lucru important — nu s-au prevăzut dezbateri în general, ci s-a urmărit ordonarea lor pe capitole esenţiale ale muncii de organizaţie, antrenînd participanţii să-şi spună părerea, să contribuie la transformarea a ceea ce s-a dovedit valoros în activitatea de pînă acum într-un bun al tuturor organizaţiilor U.T.C. din satele şi comunele raionului.

Însemnări de la instruirea secretarilor U. T. C. din satele şi comunele raionului Tr. Măgurele

Aşa cum era şi firesc, în program au fost prevăzute numeroase expuneri. Abordînd aspecte principale ale activităţii organizaţiei U.T.C., acestea au precizat mai bine, în lumina hotărîrilor Congresului al VIII-lea, sarcinile organizaţiei U.T.C., au desprins pe baza experienţei existente formele şi metodele ce se cer generalizate şi continuate. De relevat grija pentru competenţa acestor expuneri, grijă ilustrată de faptul că ele au fost prezentate nu numai de secretari ai comitetului raional U.T.C., ci şi de specialişti, oameni de cultură etc. O contribuţie deosebită la reuşita şi prestigiul acestei instruiri a fost faptul că, răspunzînd invitaţiei, două din principalele expuneri au fost prezentate de secretari ai comitetului raional de partid.

O anchetă întreprinsă la capătul celor 5 zile de instruire printre membrii participanţi ne-a relevat satisfacţia celor peste 200 de tineri de-a fi dobîndit învăţăminte preţioase pentru munca lor, de-a fi reuşit să-şi clarifice o seamă de lucruri, de-a înţelege mai bine sarcinile ce trebuie să stea în momentul de faţă în centrul preocupărilor organizaţiilor U.T.C. Aceasta s-a văzut şi din participarea lor activă la desfăşurarea instruirii. Am remarcat de pildă, în discuţia despre formele şi metodele de mobilizare a tineretului la îndeplinirea sarcinilor de producţie, interesul participanţilor de-a desprinde, din confruntarea experienţei lor, care sînt acele metode specifice organizaţiei pe care trebuie să le folosească, care din ele i-ar putea ajuta să obţină rezultate pe măsura cerinţelor. S-au înscris mulţi la cuvînt. Străduindu-se să pătrundă secretele succeselor pe care le-au dobîndit unele organizaţii despre care au vorbit Gheorghe Cercel (comuna Seaca), Mihai Bunescu (cooperativa agricolă de producţie Salcia), Bucur Dumitrache (Cringu), Radu Marioara (Islaz), Stancu Anton (Saele) ei s-au străduit să-şi clarifice în instruire, în ce măsură şi cum anume pot aplica aceste metode în condiţiile specifice ale organizaţiei lor, să ştie clar ce au de făcut în colectivele lor de muncă.

Acelaşi caracter, de schimb de experienţă, l-au avut şi celelalte dezbateri, ele justificîndu-şi astfel cu adevărat denumirea. Conţinutul metodic al instruirii s-a realizat cu prisosinţă şi în ceea ce priveşte expunerile prezentate. În cea mai mare parte „ele au făcut o prezentare sistematică a sarcinilor, a căilor şi mijloacelor de realizare. Principala calitate a acestor expuneri (remarcăm îndeosebi pe cele prezentate de tovarăşii Constantin Cărbunaru, Ilie Lepădat, Ion Oprea) a constituit-o faptul că în prezentarea sarcinilor, cît şi a metodelor de muncă, s-a pornit, de asemenea, de la experienţa existentă, de la succesele obţinute, conturînd direcţiile spre care organizaţiile să-şi concentreze şi să-şi mobilizeze mai mult eforturile.

Caracterul de demonstraţie al instruirii a fost întărit şi amplificat de numeroasele activităţi practice. În cursul celor 5 zile, secretarii U.T.C. au participat la o seară distractivă, la un concurs „Cine ştie, răspunde" pe tema „Obiective industriale în oraşele de pe Dunăre", la o informare politică sub formă de întrebări şi răspunsuri, au vizitat combinatul de îngrăşăminte chimice, au învăţat cîntece. Aceste activităţi-model le-au oferit posibilitatea să înveţe cum să organizeze asemenea acţiuni în cadrul organizaţiilor din care fac parte.

La capătul celor 5 zile de instruire, toţi secretarii au fost invitaţi să participe la plenara comitetului raional U.T.C., cursul de instruire încheindu-se astfel cu această acţiune care le-a permis o ultimă clarificare, o sinteză a învăţămintelor dobîndite, a sarcinilor ce le revin.

Cu acest prilej au fost prezentate sarcinile imediate ce stau în faţa organizaţiilor U.T.C. din satele şi comunele raionului.

*

Firește, adevărata valoare a acestei instruiri se va putea aprecia numai după rezultatele pe care le vor obţine, pe baza învăţămintelor desprinse aici, secretarii U.T.C. întorşi în organizaţiile lor. Deocamdată, un lucru este sigur: această instruire, prin conţinutul şi desfăşurarea ei, le-a dat posibilitatea să-şi cunoască sarcinile, să ştie ce au de făcut, şi, mai ales, cum trebuie să lucreze, ce forme şi metode să folosească pentru a-şi îndeplini cît mai bine sarcinile, pentru ca munca organizaţiilor U.T.C. din care fac parte să se ridice la nivelul sarcinilor stabilite de Congresul al VIII-lea al U.T.C. Acesta era, de fapt, scopul instruirii. Şi dacă el a fost atins, aceasta se datoreşte într-o mare măsură ajutorului pe care biroul Comitetului raional U.T.C. Turnu Măgurele l-a primit din partea biroului raional de partid şi a comitetului regional U.T.C.

ION PERIEŢEANU

P. S. Am menţionat în final ajutorul deosebit pe care biroul comitetului raional U.T.C. l-a primit în organizarea acestei instruiri din partea biroului regional U.T.C. Secretari şi activişti ai acestuia (Ilie Lepădat, prim secretar, Niculina Bodiş şi Victor Vărzaru, activişti) au ajutat la întocmirea programului, a expunerilor, au prezentat expuneri etc. Se cuvine să menţionăm că secretarii comitetului raional U.T.C., bizuindu-se pe acest ajutor, au uitat uneori că era o datorie a lor de-a face tot ce le stă în putinţă pentru reuşita instruirii, pregătindu-se cu grijă pentru a putea, la rîndul lor, pregăti tinerii. În acest sens, trebuia să manifeste o sporită exigenţă biroul Comitetului regional al U.T.C. Instruirea va trebui să constituie şi în această privinţă un prilej de învăţăminte, un îndemn pentru membrii biroului Comitetului raional U.T.C. Turnu Măgurele de-a dovedi mai multă autoexigenţă. Este cert, acest lucru de necesitatea ca şi instruirile care vor urma — ale activului U.T.C. pe comune — [illegible] desfăşoare la un [illegible] calitativ ridicat.

Şi la Suceava vacanţa a intrat în deplinele ei drepturi

SPORT

CAMPIOANĂ DE TOAMNĂ

Duminică, în sala Floreasca, a avut loc un meci atractiv, extrem de palpitant, între echipele feminine de baschet Politehnica Bucureşti şi Rapid. După un joc, desfăşurat într-un ritm viol, cu numeroase faze spectaculoase, au cîştigat studentele la scorul 66—58 (40—24) încheind astfel turul campionatului neînvinse, ceea ce le-a asigurat prestigiosul loc unu în clasament şi bineînţeles titlul de echipă campioană de toamnă. În imaginea alăturată o fază caracteristică la panou.

Tinerii noştri fotbalişti din nou învingători

Continuîndu-şi turneul în Africa, echipa de fotbal (tineret) a României a jucat la Lumumbashi (Katanga) cu o selecţionată regională. Fotbaliştii români au obţinut victoria cu scorul de 5—1.

Pe patinoarul „23 August"

● *Astăzi de la ora 18,30 pe patinoarul artificial „23 August" echipa selecţionată de hochei pe gheaţă a oraşului Bucureşti va întîlni într-un meci amical echipa cehoslovacă Slezan Opava. Cele două echipe vor susţine o nouă întîlnire joi pe acelaşi patinoar.*

Schiorii la lucru

● *Duminică la Predeal, pe pîrtia din Poliştoacă, biatloniştii noştri fruntaşi şi-au disputat întîietatea în cadrul „Cupei României". La individual pe primul loc s-a clasat Gh. Cimpoia (A.S.A. Braşov) cu timpul de 33'51" (zero puncte penalizare), iar pe echipe locul întîi a revenit formaţiei A.S.A. Braşov cu 1 h 43"05./100.*

★

Tot pe aceeaşi pîrtie încep astăzi întrecerile concursului internaţional de biatlon dintre echipele de tineret ale României şi R.D. Germane.

★

Proba masculină de slalom special din cadrul „Cupei Vîrful cu Dor", desfăşurată în Bucegi, a fost cîştigată de schiorul Cornel Tăbăraş (Carpaţi Sinaia) cu timpul de 1'48"1/10. Cursa feminină a revenit Elenei Neagoe (I.C.F. Bucureşti) cu 2'19"9/10. Cornel Tăbăraş a cîştigat şi proba de slalom uriaş, înregistrînd pe o pîrtie lungă de 1 600 m timpul de 1'53"7/10.

Don Scholander în turneu

● *Cunoscutul înotător american Don Scholander, medaliat cu aur la J.O. de la Tokio, va evolua peste cîteva zile într-un concurs internaţional programat la Dublin (Irlanda).*

(Agerpres)

TELE-ANIVER-SAREA

Zilele acestea se consumă cel de-al zecelea an de cînd în casele oamenilor prin acea minune numai de ştiinţă ştiută au început să colinde umbrele în alb şi negru transmise de televiziunea românească.

Magica fereastră a televizorului a accentuat sentimentul sociabilităţii noastre, a şters distanţele făcîndu-ne participanţi la evenimente politice de cea mai mare importanţă naţională, a dilatat pînă la a cuprinde întreaga ţară sub o vastă cupolă, făcîndu-ne spectatorii unor manifestări cultural-artistice prestigioase. Televizorul şi televiziunea începe să devină o catedră de la care avem de învăţat cu toţii.

Se cuvin urările tradiţionale unei instituţii devenită ea însăşi de tradiţie pe meleagurile româneşti. Deci la mulţi ani şi neobosită muncă pentru mai bine. Ştiind momentul festiv, ştim că şi condeiele care slobozesc săptămînal din rubrica de telecronică săgeţi boante s-au ascuţite îşi vor pune astăzi straie de sărbătoare şi ni se vor alătura urărilor noastre. Oameni sîntem şi să fim omenoşi. Zece ani nu înseamnă poate mare lucru, la zece ani de literatură cultă „traducţiile" erau încă o boală nevindecată aşteptînd apariţia Daciei literare, la zece ani un copil învaţă operaţia simplă de înmulţire a lui doi ori opt, şase şi una la mînă, la zece ani de la logodnă nu se aniversează nunta de argint şi tot la zece ani neliniştea pubertăţii este un fapt ghicit doar de părinţi. I-a fost dat acestui copil teribil, frate bun, dar mezin, al cinematografului să apară la noi într-un timp în care precocitatea nu mai este o excepţie, ci o obligaţie a unei creşteri normale. De aici succesele. De la emisiunile de acum zece ani înjghebate dintr-o peliculă uzată, nevăzută la cinematograf decît de sugari, şi două-trei conferinţe săptămînale primite cu căldură de public, mai mult de minunăţia minunii — la zece ani de atunci, abonaţii săi — şi numărul lor este într-o vertiginoasă creştere — simt pe cerul gurii, cel dedat cu mirodeniile spiritului, că o echipă din ce în ce mai numeroasă şi mai profesionalizată de entuziaşti se străduie să le ofere o hrană a spiritului mai substanţială. Desigur, că nu ne referim nici la Sfîntul şi nici la mai recentul Baron — „traducţii" de îndoielnică calitate pentru noi — ci la ceea ce vedem mai bine şi cu fiţele pe care le bănuim doar din viaţa socială şi spirituală românească. Nu voi sta să le enumăr, ci mă gîndesc la acelea care trec peste exigenţele ştachetei înălţate de adevărata artă. Sînt multe şi aici începe „Vai Vîrtejul" celor mici, şi dialogurile de la distanţă şi, cu mască şi fără mască mai puţin desigur, emisiunile prea machiate cu barbă sau fără barbă. Cele şase zile cît ţine săptămîna de muncă la televiziune a devenit mai bogată şi pentru gusturi mai felurite. Şi pentru asta, şi multe încă altele, la mulţi ani.

V. ARACHELIAN

CADRAN

În „microoraşul" Balta Albă din Capitala — *Foto: AGERPRES*

CINEMATOGRAFE

GOLGOTA
rulează la Patria (orele 10; 12,15; 14,30; 16,45; 19; 21,15).

BARBĂ ROŞIE — cinemascop — (ambele serii)
rulează la Rahova (orele 15,30; 19).

GIUSEPPE LA VARŞOVIA
rulează la Feroviar (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 20,45). Tomis (orele 8,45; 11; 13,15; 15,45; 18,15; 20,30).

NEVESTE PERICULOASE — cinemascop
rulează la Republica (orele 8,15; 10,15; 12,30; 14,30; 16,45; 19; 21,15), Bucureşti (orele 8,45; 11,15; 13,45; 16,15; 18,45; 21), Modern (orele 9; 11,15; 13,45; 16,15; 18,45; 21).

ANUNŢ MATRIMONIAL
rulează la Capitol (orele 8,30; 10,45; 13,15; 15,45; 18,15; 20,45), Excelsior (orele 9,15; 12; 14,45; 17,30; 20,15).

RÎDEM CU STAN ŞI BRAN
rulează la Festival (orele 9; 11,15; 13,45; 15,15; 18,45; 21), Griviţa (orele 9; 11; 13,15; 17; 19; 21), Melodia (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 20,45), Artă (orele 9; 11; 13; 15,30; 18; 20,30).

OMUL DIN RIO
rulează la Victoria (orele 8,45; 11; 13,30; 16; 18,30; 21), Buzeşti (orele 15; 17,45; 20,30), Drumul Sării (orele 11; 15,30; 18; 20,30), Miorița (orele 8,30; 11; 13,30; 16; 18,30; 21).

ÎN GENUNCHI MĂ ÎNTORC LA TINE
rulează la Lumina (orele 8,45; 11; 13,30; 16; 18,30; 20,45).

ULTIMA CAVALCADĂ SPRE SANTA CRUZ
rulează la Cotroceni (orele 15,15; 17,45; 20,15).

FANTOMAS — FANTOMAS SE DEZLĂNŢUIE — cinemascop —
rulează la Central (orele 8,25; 12,30; 16,15; 20).

LOCOMOTIVA FURATĂ — ÎNFLORIM ŞI NOI CU ŢARA — PUŞCA ŞI UNDIŢA, ROBINSON
rulează la Timpuri Noi (orele 9—21 în continuare).

ZORBA GRECUL
rulează la Union (orele 15,15; 18; 20,45).

FAUST XX
rulează la Doina (orele 11,30; 13,45; 16; 13,15; 20,30 — (program pentru copii dimineaţa — orele 10,30), Unirea (orele 15,30; 18; 20,30).

TUNELUL cinemascop
rulează la Înfrăţirea între popoare (orele 13,45; 16; 18,15; 20,30).

NOTRE DAME DE PARIS — cinemascop
rulează la Dacia (orele 8,30; 15,45 în continuare 18,15; 20,45).

CEI ŞAPTE DIN TEBA — cinemascop
rulează la Bucegi (orele 9; 11,15; 13,30; 15,45; 18; 20,15), Floreasca (orele 10; 12; 14; 16,15; 18,30; 20,45), Volga (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,45), Gloria (orele 9; 11,15; 13,30; 15,45; 18,15; 20,30), Aurora (orele 9; 11; 13,15; 15,30; 18; 20,30), Flamura (orele 8,45; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 20,45) Ferentari (orele 10; 15; 17; 19; 21).

MINUNATA ANGELICĂ cinemascop
rulează la Ferentari (orele 10; 15; 18; 20,30), Giulești (orele 10,30; 15,30; 18; 20,30), Pacea (orele 15,45; 18; 20,15).

COLIBA UNCHIULUI TOM — cinemascop
rulează la Cotroceni (orele 14; 17; 20).

WARLOCK — cinemascop —
rulează la Cringaşi (orele 15,30; 18; 20,30), Lira (orele 15,30; 18; 20,30).

WEEK-END LA ZUYDSCOOTE — cinemascop —
rulează la Viitorul (orele 15,30; 18; 20,30), Cosmos (orele 15,30; 18; 20,30).

CINE EŞTI DUMNEATA, DOMNULE SORGE?
rulează la Colentina (orele 15; 17,30; 20).

A FOST CÎNDVA HOŢ
rulează la Moşilor (orele 15,30; 18; 20,30).

FALSTAFF
rulează la Popular (orele 15,30; 18; 20,30), Luceafărul (orele 9; 12; 15; 18; 21).

WINNETOU — cinemascop — (ambele serii)
rulează la Munca (orele 10; 16; 19,30).

FERNAND COW-BOY
rulează la Vitan (orele [illegible]; 17,30; 20).

CIMAPON — cinemascop —
rulează la Flacăra (orele 14,45; 17,30; 20,15), Progresul (orele 15,30; 18; 20,30).

TELEVIZIUNE

MARŢI 27 DECEMBRIE

18: Pentru cei mici: A fost odată...; „Vreau să trăiesc printre stele": Pentru şcolari: 1001 de întrebări; 18.50 Publicitate: 18.58: Ora exactă; 19: Telejurnalul; 19.27: Buletinul meteorologic; 19.30: Pagini din istoria filmului în România; 20: Povestea unei păpuşi — film; 20.20: Telecronica economică; 20,45: Filmul artistic „Mîine Mexicul"; 22.17: Varietăţi pe peliculă; 22,35: Telejurnalul de noapte; 22,45: Închiderea emisiunii.

ZILNIC ● Ştiri însemnări comentarii ● Ştiri însemnări comentarii ● Ştiri însemnări

DE PESTE HOTARE

Scrisoarea preşedintelui F. N. E. către poporul american

SAIGON 26 (Agerpres). — Cu ocazia sărbătorilor de sfîrşit de an, Nguyen Huu Tho, preşedintele Comitetului Central al Frontului Naţional de Eliberare din Vietnamul de sud, a adresat poporului american o scrisoare în care se spune printre altele: „Sud-vietnamezii preţuiesc şi admiră tradiţiile de luptă pentru libertate şi dreptate ale poporului american, înregistrînd cu adîncă bucurie succesele dobîndite în lupta sa pentru pace, democraţie, îmbunătăţirea condiţiilor de trai şi împotriva segregaţiei rasiale". Poporul nostru, care nutreşte o ură crescîndă faţă de guvernul S.U.A., consideră, însă că are interese şi aspiraţii comune cu poporul american. „Cei ce ne calcă patria în picioare şi ne măcelăresc poporul, se spune în scrisoare, sînt tot aceia care nesocotesc drepturile sfinte ale poporului american pentru libertate, democraţie şi progres social. Am urmărit cu o adîncă simpatie şi admiraţie acţiunile multor tineri americani care şi-au ars ordinele de chemare nevoind să vină în Vietnamul de sud, pentru a ucide femei, bătrîni şi copii nevinovaţi. Pronunţîndu-se împotriva agresiunii guvernului S.U.A. în Vietnamul de sud, şi pentru respectarea drepturilor legitime ale populaţiei sud-vietnameze poporul american luptă în acelaşi timp pentru a păstra viaţa copiilor săi".

BERLINUL OCCIDENTAL. Demonstrații împotriva agresiunii S.U.A. în Vietnam.

„ELEFANTUL"

Era imposibil ca omul să se sfîrşească fără ca marele maestru al cavalerilor-mercenari, eliminat de adunarea şi luptele agenţilor de presă, talentatul Moise Chombe, să nu se producă cu vreun număr neaşteptat. „Oarecare" e un fel de-a spune. Istoricii chiar şi cei mai puţin iniţiaţi în tainele cuibului chombiste stau în mînă să indice fără dificultate cam în ce constă numărul: o nouă încercare de recuperare a puterii cu binecuvîntarea şi sprijinul unor grupări din sînul Congoului.

Este vorba de aşa-numita „Operaţiune Elefant". Pionul ei, „zapt" de multă vreme, a fost, în bună măsură, pentru cu prilejul descoperirii unor centre de recrutare şi instruire a mercenarilor pe teritoriul Franei. Dar Chombe nu s-a descurajat. A calificat episodul francez drept „o pierdere normală, incluzînd în calculul riscurilor", a aşteptat pînă cu răbdare a început să se clătească. Iar apoi „s-a pus pe treabă".

Dar, la orma armatei, pe care se bizuie forţa dominantă a lui Chombe? Se pare că tot „Union Minière" define, printre semidoldari, locul lui Belgia. După Belgia urmează apoi Spania. În capitala cîrmei Chombe s-a stabilit cartierul general; totodată pe teritoriul spaniol FRANCE PRESSE „studiază" în prezent posibilitatea participării „voluntarilor rhodesieni" la „Operaţiunea Elefant". Smith, afirmă agenţia. Interfere contacte directe cu Chombe în vederea organizării şi desfăşurării operaţiunii şi este dispus să pună la dispoziţia ex-premierului — evident, nu întîmplător — începînd cu „Union Minière" care a fost [illegible] ca pînă la sfîrşitul lui decembrie să-şi transfere sediul la Kinshasa. Preşedintele Mobutu a anunţat că în cazul de faţă, va fi [illegible] legea congoleză, potrivit căreia „guvernul este autorizat să redistribuie concesiunile datînd din epoca colonială". În acelaşi timp, chestiunea a fost discutată, recent, de ministrul de externe congolez, Justin Bomboko, cu premierul belgian, Paul Vanden Boeynants.

Istoricii Consiliul de administraţie al lui „Union Minière" a refuzat să se conformeze acestor prevederi, guvernul congolez a hotărît ulterior suspendarea activităţii companiei în prezent Kinshasa, intenţionează să creeze un „Union Minière" într-o nouă formulă, în care peste 50 la sută din acţiuni vor fi deţinute de statul congolez.

Potrivit postului de radio Kinshasa, subunităţi de elită ale armatei congoleze au fost dislocate în Katanga. Şoselele din această provincie, precum şi aerodromul principal au fost puse sub pază severă şi în punctele cheie au fost instalate bariere. Alte măsuri sînt în curs de aplicare.

În aceste condiţii „Elefantul" lui Chombe nu are, desigur, şanse. De aceea, s-ar putea ca operaţiunea să rămînă în stadiul de... elefant de buzunar pe care „marele maestru" să-l plimbe, înainte de culcare, doar pe deasupra unei hărţi.

ION D. GOIA

INCERTITUDINI LA CASA ALBĂ

Sfîrşitul de an găseşte viaţa publică din S.U.A. într-o efervescenţă care contrastează cu tradiţionala acalmie pe care o impuneau sărbătorile de iarnă. Oamenii politici, în mare parte, au părăsit Washingtonul, retrăgîndu-se la reşedinţele provinciale, în sînul familiei şi prietenilor. Dar în capitala golită de personalităţi, ecourile marilor dezbateri nu s-au stins.

Intrăm în 1967, iar alegerile prezidenţiale sînt abia în 1968. Domneşte, totuşi, un climat electoral. Lunile trec repede şi cele două partide năzuiesc să nu se lase surprinse de întîlnirea cu urnele. Problema scrutinului din 1968 capătă noi dimensiuni odată cu speculaţiile privind posibilitatea ca preşedintele Johnson să abandoneze ideea unui nou mandat. Dezminţirile furnizate prompt de apropiaţii Casei Albe nu pot să împrăştie incertitudinile. Preşedintele întocmeşte în aceste zile un bilanţ lipsit de glorie. „Preşedintele Johnson termină prost cel de-al treilea an al său la Casa Albă" — afirma corespondentul din Washington al agenţiei FRANCE PRESSE. „Popularitatea preşedintelui nu a fost niciodată atît de scăzută după zilele sumbre ale lunii noiembrie 1963, cînd a preluat conducerea treburilor ţării — relevă corespondentul francez. Sondajele de opinie publică, faţă de care el este foarte sensibil, reflectă această înrăutăţire şi unii comentatori nu ezită să-şi exprime o îndoială privind şansele sale de succes dacă va solicita, în 1968, un al doilea mandat". Un alt comentator, de astă dată american (Franck Cormier de la ASSOCIATED PRESS) aminţind că sfîrşitul anului reprezintă întotdeauna o perioadă grea pentru preşedinţi afirma: „Dar în acest an dificultăţile preşedintelui sînt mai mari ca de obicei, riscurile de asemenea şi penalizările pentru orice eroare se anunţă a fi mai aspre". Alegerile din noiembrie au scos în relief opinia negativă a unei importante părţi a corpului electoral faţă de politica Administraţiei. Pierderile suferite de partidul democrat au fost severe, depăşind calculul hîrtiei. Observatorii din Washington remarcau două probleme majore care au cîntărit în balanţa electorală: „incertitudinile economice" şi „marea problemă a războiului din Vietnam". Presiunea inflaţionistă, amplificarea deficitului balanţei de plăţi, ar putea obliga la măriri de impozite. Echilibrarea bugetului pe seama buzunarului contribuabilului va determina pe omul simplu, silit să suporte povara noilor impozite, să mediteze la volumul cheltuielilor necesitate de războiul din Vietnam. THE GUARDIAN semnala „accentuarea ostilităţii poporului faţă de Administraţia Johnson". În aceeaşi ordine de idei, FRANCE PRESSE relata: „Asupra Administraţiei s-au abătut o serie de evenimente, al căror fundal îl constituie războiul din Vietnam, din ce în ce mai nepopular".

Guvernatorii de state democraţi s-au întîlnit timp de două zile în Virginia de vest, la White Sulphur Springs. Ei au încercat să evalueze situaţia partidului lor şi şansele sale în confruntarea prezidenţială din 1968. Unii comentatori afirmau că „concluziile la care au ajuns nu sînt prea îmbucurătoare". Alţii foloseau expresii mai dramatice: „O revoltă a guvernatorilor democraţi împotriva preşedintelui Johnson". Dacă referirile la „revoltă" par exagerate, oricum cele scrise de ziarele americane inspiră convingerea că o parte a participanţilor la conferinţă a supus unui examen extrem de critic orientarea Administraţiei. Doi dintre guvernatori au pus sub semnul întrebării perspectiva unei noi prezenţe a lui Johnson în cursa prezidenţială. Guvernatorul statului Illinois a spus că „nu ştie dacă Johnson ar mai putea obţine sufragiile statului său". Colegul său din Iowa a exprimat o opinie destul de apropiată.

Guvernatorii s-au deplasat la ferma texană a preşedintelui pentru o confruntare. Cele patru ore şi jumătate de discuţii, desfăşurate într-o manieră „foarte sinceră", se pare că au fost punctate prin duritate. „Dacă preşedintele Johnson nu-şi va reconsidera politica sa, democraţii vor căuta un nou candidat pentru alegerile din 1968" — declara unul din guvernatori. Un avertisment rostit pe cont propriu sau o opinie colectivă? Deocamdată, există impresia că dezorientarea din rîndurile democraţilor exclude o apropiată hotărîre. „Revolta guvernatorilor" ar fi fost potolită, dar dosarul rămîne intact. Ne aflăm în momentul dezbaterilor fără finalitate. Ceasul deciziilor este amînat în speranţa unor clarificări.

Pentru atmosfera care domneşte la Casa Albă sînt simptomatice şi demisiile unor consilieri ai preşedintelui. Plecarea lui Bill Moyers, secretarul de presă al preşedintelui, pare să-l afecteze cel mai mult pe Johnson care pierde „un fidel confident".

În tabăra opoziţiei, biruinţele din noiembrie au readus optimismul. „S-au schimbat multe din 1964 cînd puneaţi întrebarea dacă partidul republican va supravieţui" — le declara ziariştilor preşedintele lui „Grand Old Party". Republicanii au depăşit impasul în care i-a adus dezastrul lui Goldwatter. Dar ei sînt lipsiţi de o orientare clară: n-au un program şi n-au un lider. Poate George Romney, guvernatorul statului Michigan, va intra în cursa pentru Casa Albă. Drumul spre candidatură îi este însă presărat cu multe obstacole. Nemulţumirea populară le-a adus voturi şi mandate, însă republicanii sînt prizonierii unui imobilism care le micşorează şansele de a recuceri puterea.

Începutul noului an va limpezi, probabil, climatul politic. În principal, reflectoarele se îndreaptă către preşedintele Johnson: „Abilitatea sa politică este mare, dar va putea el să redreseze curentul?" — se întreba FRANCE PRESSE. Pronosticurile sînt riscante.

EUGENIU OBREA

SĂPTĂMÎNA PE GLOB

pe scurt

După o pauză de 48 de ore, în Vietnamul de sud au fost reluate luni dimineaţa luptele între unităţile americano-saigoneze şi forţele Frontului Naţional de Eliberare. Agenţia FRANCE PRESSE relatează că trupele americane au continuat „operaţiunile de patrulare împrejurul bazelor lor, în timp ce unităţile angajate în alte misiuni, în special în zona platourilor înalte, au fost în stare de alarmă".

Sindicatul naţional al învăţătorilor din Franţa a dat publicităţii o declaraţie în care subliniază greutăţile pe care le întîmpină şcolile medii în domeniul cadrelor specializate. Sindicatul relevă că în prezent, în şcolile medii din Franţa sînt cu peste 7 000 de profesori mai puţini decît prevăd normele de învăţămînt. În document se cere guvernului să întreprindă măsuri eficiente pentru a crea condiţii ca învăţămîntul din şcolile medii să se desfăşoare normal.

QUADROS AMNISTIAT ?

ZIARUL „Journal do Brasil" scrie că guvernul Castelo Branco ar intenţiona să acorde o amnistie în favoarea fostului preşedinte al Braziliei, Janio Quadros. Citînd surse bine informate, ziarul menţionează că o asemenea măsură ar avea scopul de a zădărnici proiectul unei coaliţii de centru-stînga, preconizat de Lacerda.

Lui Quadros, ca şi celorlalţi doi foşti preşedinţi ai Braziliei, Goulart şi Kubitschek, i-au fost suspendate, în 1964 (odată cu venirea la putere a actualului guvern) drepturile civile pe timp de 10 ani. Se menţionează că Janio Quadros, care se află actualmente la Londra, a evitat să-şi exprime poziţia faţă de proiectul coaliţiei preconizate de Lacerda.

La Paris s-a anunţat că Michel Debré, ministrul economiei şi finanţelor al Franţei, va face o vizită în Canada între 12 şi 15 ianuarie 1967. În cursul şederii sale la Ottawa, Debré va avea întrevederi cu membri guvernului canadian, precum şi cu o serie de reprezentanţi ai vieţii economice şi financiare în legătură cu perspectivele cooperării dintre cele 2 ţări.

PĂSĂRILE, PERICOL PENTRU AVIOANE

Păsările reprezintă un pericol tot mai mare pentru zborul avioanelor civile şi militare, aceasta este concluzia unui raport al Armatei aeriene americane, publicat luni la Washington. Raportul, prezentat Congresului de către Asociaţia americană pentru progresul ştiinţei, precizează că cele mai multe catastrofe aeriene sînt cauzate de păsările aspirate de către motoarele avioanelor cu reacţie. Numărul accidentelor s-a ridicat în 1965 la 850 pentru avioanele militare, adică de 6 ori mai mare decît cu un an înainte. La avioanele comerciale — specifică raportul — numărul accidentelor se ridică la 300 pe an.

Ministrul afacerilor externe al Pakistanului, Pirzada, aflat în vizită oficială la Teheran, a avut duminică primele întrevederi cu primul ministru iranian, Hoveyda. Agenţia France Presse menţionează că cei doi oameni de stat discută problema în legătură cu relaţiile dintre Iran şi Pakistan din cadrul E.C.D. (organizaţia de colaborare regională). Miniştrii de externe pakistanez urmează să fie primiţi şi de şahul iranian.

William Manchester, autorul cărţii „Moartea unui preşedinte", a fost internat ieri seara într-o clinică din oraşul Middletown, statul Connecticut. Medicii au refuzat, pentru moment, să dea FRANCE PRESSE, să dea orice informaţie despre starea sănătăţii lui Manchester care, după unele declaraţii ale sale, ar avea o febră foarte ridicată.

Cunoscut în lumea publicului de cărţi cărţi de cărţi „Murder and Raw" a cărţii „Moartea unui preşedinte", scrisă de William Manchester la cererea familiei Kennedy este încă necunoscută. Se pare că în cele din urmă editura va publica această carte după retuşurile cerute de familia fostului preşedinte asasinat.

În Insula Saint Vincent, colonie engleză din Marea Caraibilor, mai mulţi ofiţeri de poliţie au fost răniţi, cu arme a căzut de către oficialităţile Marii Britanii a dorit la care trebuie stabilit cu acest teritoriu să obţină autonomia.

La Londra s-a anunţat că o navă militară britanică, avînd la bord 300 de persoane, a plecat spre Saint Vincent. Un purtător de cuvînt al Ministerului britanic al apărării a precizat că nava are de îndeplinit o „misiune specială". Deci scopul acestei misiuni nu a fost dezvăluit, observatorii politici pun în legătură plecarea navei britanice cu tulburările semnalate în insulă.

Concomitent cu divergenţele tot mai pronunţate dintre conducătorii celor două partide de guvămînt, viaţa politică suferă şi o fărîmiţare [illegible] dintre guvern şi Inalta Curte de justiţie a ţării, discuţiile care s-au ridicat în legătură cu o eventuală criză constituţională. Prin hotărîrea Înaltei Curţi care declara neconstituţională legea votată în urmă cu un an în legătură cu interzicerea Partidului Comunist din Sudan, diferendele au fost accentuate de refuzul guvernului şi al Adunării Constituante de a revoca acuma acestei legi, acordînd comunităţilor dreptul de a exista în legalitate.

„COMITET AL PETROLULUI" ÎN SIRIA

În capitala Siriei a avut loc, cu [illegible] a guvernului în vederea creării unui „comitet al petrolului" ale cărui subcomisii au fost deja formate. În toate regiunile ţării, reprezentanţi ai guvernului şi ai poporului, [illegible] opoziţia M.E.N. În cadrul acestei şedinţe, primul ministru Youssef Zeayyen a explicat poziţia guvernului său în actualul conflict cu compania „Iraq Petroleum", subliniind şi de această dată hotărîrea integrală pentru a-şi obţine drepturile sale legitime. Agenţia M.E.N. menţionează că acest comitet al petrolului va fi condus de premierul Zeayyen şi va cuprinde şi alte personalităţi politice siriene.

R. P. BULGARIA: Din noul peisaj arhitectonic al Sofiei

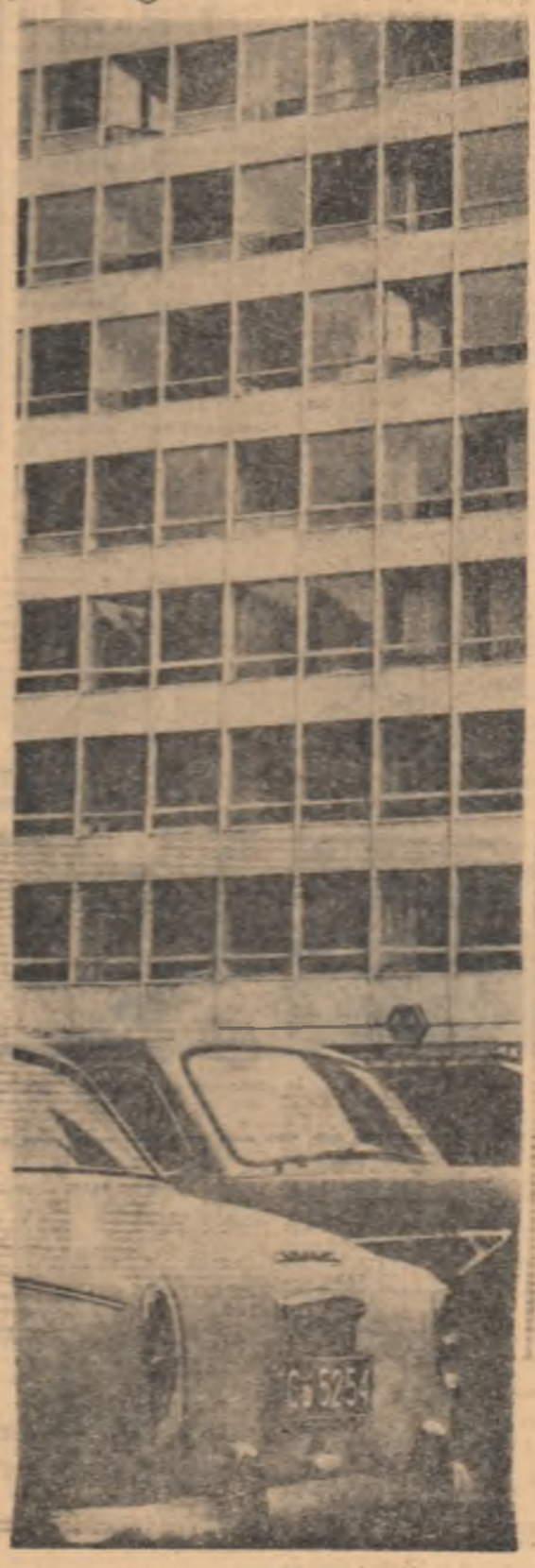

Primele fotografii transmise de „Luna-13"

Duminică, a doua zi după aselenizarea lină a staţiei automate sovietice „Luna-13", au fost recepţionate pe pămînt primele fotografii transmise direct de pe satelitul nostru natural, fotografii care au putut fi văzute şi de telespectatorii sovietici.

În fotografia transmisă în cursul primei legături stabilite cu „Luna-13" este înfăţişat un fragment din panorama lunară din regiunea Oceanului Furtunilor cu o suprafaţă relativ netedă, „maritimă" şi unde există fisuri destul de întinse. În comparaţie cu staţia precedentă „Luna-9", care a aselenizat pe un sol destul de muntos, la graniţa dintre Oceanul Furtunilor şi „Continent", „Luna-13" s-a plasat mult mai la nord, adică chiar pe „fundul" Oceanului Furtunilor.

În fotografia transmisă duminică, ca şi în cele recepţionate în februarie de la staţia „Luna-9" se vede clar microstructura suprafeţei lunare. Sus, în partea dreaptă a fotografiei, se vede o adîncitură rotundă, ca un crater, cu pantele în trepte. La rîndul lor, aceste pante sînt acoperite cu mici adîncituri. În secţiunea dreaptă a fotografiei, nu departe de o piatră singuratică, se reliefează clar o structură liniară care merge paralel cu secţiunea inferioară a fotografiei. Se văd bine umbrele proiectate de diverse detalii ale staţiei.

După cum a arătat unul corespondent al agenţiei TASS prof. Iuri Lipski, înălţimea suprafeţei lunare confirmă concluzia, desprinsă şi de pe urma materialelor furnizate de „Luna-9" şi anume că pe Lună nu există un teren prea greu de preţ.

În fotografie, în special în planul al doilea, se văd multe pietre. Se consideră că mulţimea de pietre care se află chiar la suprafaţa solului şi în vecinătatea căreia nu există adîncituri, confirmă concluzia, desprinsă pe baza informaţiilor furnizate de staţia „Luna-9" că solul lunar este relativ tranşie.

CURENTE JAPONEZE

Într-o corespondenţă din Washington, cotidianul elveţian NEUE ZÜRCHER ZEITUNG relevă că în capitala americană „se urmăresc cu mai multă îngrijorare decît în trecut unele evoluţii în starea de spirit a Japoniei". Mai precis, e vorba de îngrijorarea pe care o resimte diplomaţia americană în faţa a ceea ce France Presse definea zilele trecute „creşterea presiunilor pentru o politică mai japoneză a Japoniei".

Mulţi observatori americani la Tokio au emis părerea că numirea noului ministru de externe japonez Takeo Miki (cunoscut pentru orientarea sa spre o politică japoneză mai „flexibilă") ar fi o concesie făcută de premierul Sato aripii de stînga a partidului de guvernămînt liberal-democrat, aripă care reprezintă lui Sato politica „excesiv pro-americană". Declaraţiile făcute de premier şi de noul şef al diplomaţiei nipone după formarea noii echipe guvernamentale nu conţin nimic care ar putea afecta Washingtonul. Fapt este însă, că în rîndurile unor influente cercuri japoneze s-au făcut simţite în ultimul timp curente spre o oarecare dezangajare de politica Statelor Unite. „Ceea ce a reţinut în mod deosebit atenţia observatorilor — notează într-o corespondenţă din Tokio NEW YORK TIMES — este poziţia crescîndă pe care o întîlneşte actuala structură a relaţiilor bilaterale japono — americane, chiar în sînul partidului de guvernămînt. Această poziţie internă grupează 150 din cei 420 de reprezentanţi liberal-democraţi în cele două camere". În legătură cu această grupare, presa japoneză relevă faptul că are faţă de alianţa cu Statele Unite „o atitudine similară cu a preşedintelui de Gaulle" (JAPAN TIMES). Ea reflectă şi exprimă tendinţele crescînde din Japonia spre promovarea unei politici proprii, independente, de partener egal în relaţiile cu S.U.A. Rădăcinile acestor tendinţe trebuie căutate în evoluţia Japoniei postbelice, în faptul că actualmente „ţara soarelui răsare" ocupă locul al patrulea între ţările capitaliste din punctul de vedere al producţiei industriale, în necesitatea ei stringentă de a-şi asigura o poziţie corespunzătoare în relaţiile cu Statele Unite, de a-şi promova pe plan internaţional propriile-i interese care sînt adesea în contradicţie cu cele ale S.U.A. Agresiunea americană în Vietnam n-a făcut decît să pună şi mai puternic în lumină necesitatea unei degajări de politica Washingtonului. „Importante cercuri de afaceri japoneze — semnala NEUE ZÜRCHER ZEITUNG într-o corespondenţă din Tokio — se tem că războiul din Vietnam implică pericolul unui mare război în Asia şi că un asemenea război ar distruge piţele şi ar accentua tensiunea politică şi socială în Japonia". Evident, modificările în poziţia unora dintre cercurile influente politice şi economice trebuie înţelese în lumina schimbărilor intervenite în anii din urmă. Elementul fundamental — din punctul de vedere al acestor cercuri — este că piaţa americană, care absorbea după război aproximativ 60 la sută din exporturile japoneze absoarbe azi doar 30 la sută. Ţările asiatice absorb acum aproape 40 la sută din totalul exporturilor Japoniei. Legătura strînsă cu Statele Unite e deci convenabilă încă, pentru moment; ea s-ar putea însă să nu mai fie convenabilă dacă ar implica contraloviturl în comerţul cu alte regiuni ale lumii. Există, desigur, şi alte considerente care fac ca în ultima vreme multe personalităţi influente din Tokio să se întrebe dacă nu cumva remorcarea la politica americană va duce ţara la impas economic. Ziarul ASAHI, cunoscut prin legăturile sale cu puternice corporaţii japoneze, a publicat un articol în care se arată că în cursul anilor 1965 şi 1966 comenzile militare americane au constituit mai puţin de 3 la sută din totalul exporturilor japoneze. „Aceste date — scrie ziarul — demonstrează că din punct de vedere economic e infinit mai avantajos pentru Japonia să dezvolte ramurile paşnice ale producţiei decît să se transforme într-un furnizor de material de război pentru Statele Unite".

Toate aceste realităţi şi dileme îşi pun amprenta pe cerinţele mereu mai insistente ale unor personalităţi din însuşi partidul liberal — democrat. E vorba de cerinţele unei orientări mai flexibile, diferenţiată de cea impusă în perioada postbelică de alianţe prea strînsă cu Statele Unite.

Desigur, nu este de prevăzut că asemenea cerinţe, ca şi presiunile opiniei publice, ar putea acţiona sensibil, imediat asupra politicii japoneze. Rămîne de văzut în ce măsură toate aceste cerinţe noi se vor impune.

Oricum însă, privind în perspectivă, pesimismul cu care mulţi observatori americani consideră posibilitatea menţinerii actualei structuri a relaţiilor japono-americane nu apare nejustificat.

EM. RUCĂR

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA: Bucureşti, Piaţa „Scînteii", Tel. 17.60.10. Tiparul: Combinatul Poligrafic „Casa Scînteii".